

LTK Beets

C 26 1

1.
J'ai cru trouver bien de compagnie
dans l'étude de l'homme, parce
que c'est celle qui lui est propre.
J'ai été trompé. Il y a à ceux
morts qui l'échangent que la
géométrie." Alens Blaize ^{Pascal}
^{geweest is der} en Lijns dager. Of dat woord den
decker van "da Menah" dan den
geest geswuffed heeft, toen hij zijn
duurendweg herhaald, offhoren
ook wel niet naer den mate ter
lach gemaaken. The prope streef
of mankind is man "terreder".
Schreef, da of hy dit siet
Charron leeft ragefkeeuw
is on't even; dat woord is den
sens van alle wijsen en den
behartzing van alle menschen
staard. Hat mij betrufft, maar
daarheid kan ik leggen, mij des
lang my dengh, en ook in jaren
dat dit menschen niet aller had
behoora te wesen, meer door de
menschheid dan door de wijsheid
te lieben aangeholpen gevoolet,
en

juist

met dekkel
geput

zondag

en zwelten is niet mij dan ook
niet, dat ik, aan den vooravond
Napoléons dat en de Leuftschulen
in de faculteit der Godgeleerdheid
gropen, ^{by} bijzaedelyk in den valk
rijmstaab vond aangevallen,
daarom de Mensch op menschen
de voorwerpen der bescherming lijst.
Het eerste havis met de Moral,
het ^{laatste} met de Religieheden
het geval, en het mag dan ook
dienand voor ordieren, dat ik
leder, te plechtige aanvaarding,
van mijn ambt over een anderwys
danach te prochien, dat, dat hie
grond der Menschkheden quaed
en aufzichts en het algemeen
oor den Mensch, daer bysonder was
daer hovglearaar, en aler bysonder
daer daer hovglearaar in da my
bekhouerde vallen van hervloede
belang mag worden geacht. ^{by} ^{my}
Myr. Steen. ^h enige
dankheden mede haluen over

3.

Over een gebrek waarvan ons best³
beheldig of gevoerd - gebrek aan
parathers, enige overtuiging en
antiek eenzaam die ^{op de grond} onder trob
aa de Ghugpholen t dan heeft
herstelvorming. -

H.

Wat is het, dat dor maaktens in den
achter monnik, beroe alht andere
da n heusste beteekenis is? Het
aut dekt wat hem van alle anderien
int en zedelyc voortrekt ongelijkheid,
en waer aa wij des raau gewen
ja Lijn herstel.

In vele gevallen e overtuiging
de oponthelijpe beteekenis, gheui.
Da wy dit woord over een min
of meer dat zij verschillendig.
Let dy eigen aardig merk, knape,
beteekenen, da bruta aangehaelt,
maer hijs geldt het overdetworen
leif in lijne den spaciale eigene
en daer door kenologh intellibijz
opgroot en gescreven; dor da eigen
aardij, soom, da door den eigena.
dien

Hoerelte
Imparfugos
in het word
gebundt
genoemt.

4.
dagen inhoud en het eigenaardig
gehalte van het persoonlijk lieds.
bijzaam bepaala wordt, en daarin
de inhoud niet bestaat, - dat con-
st. v. ^{vermaard} Gedelyk cijnsleffy
a de Gedelyk phisfionomie dicht
dit want. Giengelag om zijn ha-
dader, beiden waren het wordt
opgeboren is overreken een man
die aangbornen aard, natuurslype
aanleg ^{gappelend}, ~~Letheracht~~; maar zijn
 karakter self is dat o van dien
aard, aanleg, gappelend geworden,
dat daer op geboren is door
opwekking, ontgang, voorbeelden,
levenbeklechtingen, levensava-
eingen, en in het langste reyft
~~daer~~ onder de werking o an deel.
lyke beginjelen. In het langste
reyft, want daer de werking
dan doer niet gesien wordt, maar
dere ontbreken, daar dan van den
woest, temperament, humeur,
de dachtrijken, de idiosyncrasien
daer

naemde
beppening

Fofduks
oor artus
nuchten
en watery
onheuppen
latens,

van goed enig en menige geprofijt⁵
worden, maar vereist men kijn en
- verdig oppaan niet dan uit groot
onwillekeur met den naam
de karakter. Veel voort meer
die ongelukkige en desmis
paradoxe -

Ik hoor
nou
geloew,

Mit desmis. Want een karakter
haat vaders of pester dieren, maar
een vriendelijk karakter tegen
zomaar lebbes ^{van} is ~~dat~~ a ^{een} dat
overvult des menschen? Ik
tempel hem als ~~een~~ Leedlijk
schepje. Ik stelt hem als
eene eeuige, u dat oprecht ont
ge an den vugelykbare poort
niet alleen brou. maar tegenover
alle dierpoten. Ech daer is een
aengelaars van zyn poort. maar
ech mensche is en persoon en de mensche
leidt en trekt menig daarhele
dy dit niet duidelijker bewijst syn
wijs van en niet haestigi ^{donder} en
u prassing ~~der~~ over wie, en wat
de

¶ haer ook
nau dan
ich anders
welhaast
belangrijc
indukt

6

enphypten

(De profora van rehader achtshedde
lyc di karakter; de karakter van
de h. v. v. filie, meer dan ich anders
~~dan~~ d. grond en oorsprong van alle
delen en beweging. Werkung en
onderwijsing in de menschheid,
dan gaf heccende ^{meest}. door zyn karakter
tertis iede mensch wat hy is
dan aa hy het es; doet hy wat hy
dank der aa hy het doet; heeft
hy dae belgen hij heeft dwale
hy er naartreeft. Hierin ligt
lyn betreknijs, lyn waard, en
lyn braek. En lijn, plecht haat.
Hos; maar de Engel es niet anders
dan karaktergodheid en karakter
verheid. Deas moeijen persoonlyke
braak, betreknijs, braek d'aller
& grot lijn, lijn denzel meer
denzel merken, daer niet dyn haat
der dor Lyn. Cijen bewustheid en
anderen, also org d'anderlyker, opsal
der, Leppan degen, vater, e. en
dor d'zijen persoonlyker bestaat
en omphijn trekt.

7. Then na' dijns vele trappen. Van
daar de ~~prognosticeringen~~, een karakter,
ook aangewend niett on een bepaalde
soort, maar om een groot ~~deel~~^{deel} van
karakters uit te denken. Van daarin

*
afvrich
N.D.P.
Salomo.
M.23.

de intelluskingen; karakter & buettig
karakter & verwoenen, en man & vrouw
karakter & dijnus, intelluskingen in
dit beginne dese eeuw door sta der
Polem onder de woorden en grecs
dijns geteld, die, tot over a bekeend,
dagelijks in gebruik zaken, van
schippen en geld verdwijnen. Lij
lij nog niett veredelven M.D.
Lij dyn nog iemones in gebruik, ook
er kannen onsen tel nog bruikbaar.

Bruikbaar en gebruijk; en dit,
naar my erkhouwt, meer om te kring
van om te lormen. Of is de black

niest vrij algemeen dat er in dese dage,
vond klangoes ^{me} vindingen gevonden worden die val,
de meestelop velen den vreugd karakter verwoonen,
bij-
hoogen, en intellektuele-
amphibede
dat de tre, & sain my leuen, dan
vele dingen tijk, maar dan karakter
arm is, — een karakter, regt heij,

en bedoelt slechts nu niet alleen
leke groot, physische, indrukwekkende
 karakteren, maar duidelijkhe Karakters
 gepriveerde Karakter, welke die het
 de mensche waard is mit den haan-
 te ontgaften.

Den enklaest gegen Lijns? Den by
 den atzag ontberheden gevintgaag op
 syn eeds gebied van menschelyke
 klans; bij dat hoge standpunkt dat
 de vrijechap onneemt; - bij den
 tyd van hare afdelingen a vrije-
 lingen; bij de geringe pogingen van
 alle kantte an algemeene hennis
 onder ~~de~~^{der} bericht van allen te brengen,
 en / slawking den bephaering Freds
 verder uitbreiden - onse tijd met
 eenig leest vor dit gebrek hennig
 wordt opheldigt. Den bij toeruig
 de van cult, de kracht ons gerom
 aufnappen?

De mogelykheid bestaat, en er is
 dat da ~~af~~ ander, waerint wij
 dat vryhijns den denken kunnen
 verklaren.

9.

Of den dag te onthoudendeleer, & daardien
weg althans in dit goede land, leeren
dat de geschriftelijke lijken van grootste
karacter te waardigen hoopten? -

Londen de dichthelden die aan de
art van den dag lijnen, de volkse
dan pochtelik. Uitgevraagd word die
beantwoordt aan het woord lijn, en wat
dat da geest des tydes nocht, by ont-
houdende gedrukt lijnen, om die
^{betrekking} betrekking van het persoonlyks karakter
ten deypte h dan gevouwen en daer
door te verdoogen? -

Lijn welkent de oogen die ter oplei-
ding van ^{den} jonge geslaakte ~~gaed~~
worden, dat karaktervorming een
de geschriftelijc?

Doden ontlust karacter & middelyc
die daerom het vermogen tot leiden,
lyn bruta wuking geschild, of
miskend? -

Wat dat ophoudt! Nu, de onthouding
daarvan, my achtens, is die goed. Dan
leven dan niet van den vader ons
groot karakter & voorbij horen
offreien. De dag daer bewaardheid,
kritieke tyden, opvolging van grote
& durende opeindelingen zijn
doorter biter gespikkeld dan behelsend
kunstig de voorbeelding ons orgelied
en overtuigstaan met daer den eer.
Zaam genot. Als het dan een
vach en raag is van te lyn of
niet te lijn, wordt de voorbeelding
leid om een man te lijn ~~maak~~
~~te~~ ^{lyna} door indeeens a manlike
gourel; maar is die raag lang
beplukt, last uit den ziel haars
gourel van die het gemaakte lijn
te blou anderens. Oorlog is en raagt
a en gruwel, en heet wat haer niet
wordt en ja oorlog heiges aangedaag
daer in die dagen, men by i blant
ofch wi auf iek anderij en i die de
ervolle kamp van dandshed en
altarens, indien die bloudij offens
die

Die geest
des vaders
daer ons
der mit
flekkens
bladys en
a gespikkeld
lynen

oden ligale
Lieb by her
din het gien
lyp th bewandung.

du hij ~~vecht~~^{vecht} en de inspanning allen
trakteert du hij ~~peinscht~~^{peinscht}, niet in
staat is over de totale bovenste
buigen, het karakter d'kerken, het
stukke doch trots gelaten en opmerkt
dat is een bewijs van ledigheidsdug.
Ach ik komt. ^zPathisch die van een rache die dit
verhijpte oplevert vreugd ^{trots} ~~gauw~~
vrelaat. Vreugd en tegen en
en gelukt. ^{Pat} Ophina venusta; maar in
di longa paeis mala lycu behoeft.
Door de bewerking der drieplattegrond,
van den bloei der kunst geen beter
tijl; maar op ledigheidsgebied, too
- denkbaar verflipping. ~~dan~~ ^{dan} ver.
kracht geen bholfs; dat het grote
geen drang; met dit middelmatige
- vrede. En M.-D. wijdebber, redde:

'Hier daar, u leuen in een tijl
daarvoor de uitdrukking oelbeweging,
sticotype geworden is, en dijk on.
juist kan worden geacht; maar in
dat ondelenpunkt der bewegingen tijl
vijf niet, en da de deinen gesp. op deberg
afstand kunnen ^{t haer} gewaarsch.

De gewichtige leverwagen ¹² gaat aan de oord van de dag; de lopende blangen staan op het spoor; de rechte treinen gaan naar het vordel van byne alleen de grote gebuiken ^{upstellen}, ~~gaan~~ ^{gaan} opspoor, ~~gaan~~ ^{gaan} ~~over~~ ^{over} ~~langs~~ langs - achtende dingen gaan door de hofde en harten en in achteren a bladen om, maar niet in dag aangevuld, niets aaby, niets correct genoeg om door de voorzijde gevorderd te worden die heilige schottheit sloet geen waardoor levenswaarde, valt ^{in beweging} ~~wordt~~ ^{verzetten} niet gaat bewegen.

Hij is er trophen mening en op een groot, sterkende, het kubelijf, het maaphappelyf; voor dien over het grootste lichaam; maar de kleine wijs staan op griffede hond, waacht dat het grote geurdeind der sleep grond hond, ~~dat~~ als luid alarm en waacht verantwoording, melder dan gelovent. Alles gaet niet naer much in Nederland en volkens, maar het gaet niet waard genoeg om ongelukkig te maken

Ten dat.

merken, om dwars en algemeen
pijn te voorzien, en de vredesraad
van gelede, die de levensmiddelen
dien maakt, vermeedert de
levenkroefften, want de mensche
en doct' niet heefts in enkele hingen,
dat lievelijk leven ten koste van
dat ledelijc levens kroefften en
kwickelen?

Londen, was een tweede waag die ik
opmerk; Londen d' denkt de mensche die
aan de oor van den dag zijn de pijn
van fractuur - wryssingen daad, dan
beekleys of h gelijckheit ob het wond
werden, en wat dan den geest der mens
doamt by ontmoediging gheheit lijn,
om de krankenis van het lievelijk
karakter te doopt. To dan gaande en
daar door ob hou gen?

Dat het materialisme of deser con
bysonder gunstige invloed ha. libben
leven en heel bewezen; chet te lyde
vulling van dit geen dat hooft niet hy leeft,
lijn en myke liefsverweldheid hem leert,
haeft hooft na de mensche in den ander
vorming dan de akelomeybel en

phytologische. Dat wij de werkingen van
de geest verneert uit de geest verheven.
-del, en een duidelijke beginplaats, maar
alleen natuurlijke wegingen erkendende
lesta enige collectieve producten, van
stofelijke factoren, is daarbij on-
voorstelbaar denkbaarheid maar van
een mogelijk karakter spreken.

Geest

I gaan van ^{het} humanitair
bladt voorover, en de mensheid overtuig,
waarmede het optreden, verbijters.
Men leet nu niet dat het gewyl
dat de mensheid v.v. h. de betrekke
nis da den persoonlijken mensch tot
~~menschen~~ ^{zijn} den ^{der} doet afvalen,
dan is haan der menschheid, die alle
verheelt, als keffendheid, alleen
ant-e moed dorre de overtuiging
in ~~mense~~ opleggende, dat hij niet meer ofs
met ander is dan een onmerkbare
dus een onmetelijke en solidaire
eenheid, en het werk lijer ^{veel} de
= Leidelyke ^{en} volmaakting niet anders
de oec een collectief a secundis
werk moet worden ^{gehoord} en anders
gaan.

N.B.
het oppor.
derke)

By het utilitarisme, voorzeker, behoudt
dat ik lijns betrekken; immest dat
verbijft, is aller belang, dat legebe-
lang tot ca. tederlijks begrijpeli;
een verbynd voortsech ik dat die
erste ca. groot gebod ~~en~~^{genen} leddeca,
daer van eenen leddeca, die allen
quint ha vinden, by en ter laag
standpunkt van dat tederlyk gevoel,
by uetropheling aan hogen begrijpeli,
en dan dae ader der metaphysieke tabies.

Belangloosheid is der physische caus
der Moralie independentes. de
dengel om de dengel! Maer geloft
gij dat ~~en overalre~~ maectig, hoge
moraliteit veel liek te waekens
is dan en foetfyl, waarin de geestige
en en abstractie, de plaats moet
beklaeda en d' maectig moet door van
de dankbaardheid aa. ca. McDonald,
d' danthaard, dat eenig waerlyk
belangloos begrijp waer de
metaphysiek tabies intraat is. En
daer de maectig en vingster va.
alle

overtuiging is, de overtuiging van
verantwoordelijkheid aan borgers, en
te delyk gespeld, en ~~als~~ ^{als} dat het offer
dat den meester heeft, dat er een eindig
leidt gecreëert, is ~~en~~ ^{een} grote eer
om te verwachten dat dat aan de sterk
- heden, aan de vorming van geest, ^{of} ~~of~~
prachtige karakter dat voordeelijker
lijst.

Moraliteit, ethiek, humanisme,
humanitarisme, materialisme,
wat al ~~is~~ ^{is} m. H. wat al
~~wordt~~ ^{wordt} ~~worden~~ worden en
wordvormen in een terugkeer
in de Nederlandse Taal? Wat
dryft: Gaar de lemen dat
de Nederlandse maatschappij even
vreemd was aan de leidingen en
denkbudden die hy voor der goet
bringer, even onwillig om te op
d lemen, as de Nederlandse taal
verbaartig, en ongepakt on Kerket
en enne word int heldenken of aan
helden. Maar lig die des pers
als spelpijs aan de legen heldendaghe
maatschappij.

Familie
Leurig en

Maatschappij Lebbe voorgesteld, hobbij¹⁷
de Aen huldeken Mar op hy berintew
genoemde van haer in het stukleven.
Ish uitgevoren en, maar in Laar
medele ontdekt. In geest des
tijds, dat onpersoonlijk respectaats
van het geen in de dorste en hanty
ders overderheid ongaat, en daas
t'gelyk de godheid waervor lij kniel,
de spraak van diens dene p' lip
fideertiken mand gareel dy dacht en
had die aan de hand gedaan;
Lij waren aa't werk en dedens
dracht van lij tot helpels verloren
^{verpeeps}
worden. Da' hechtte diens en heel
daare ~~tegen~~^{tegen} brengew, t' vesterken, en
ooh, en ha' - tot taekare overweegen van bestrijding
te maken. -

Daarwaaad M. H. c en in de grond
aars trics val op't meiken, was
da' ha' legge mort, dat het vrouw
gephikt is die brachtp' verhelling
in dat persoonlyk ledelyk leue en to
buordelen die kerchters want
val, da' daar men niet de hooft
- huynst eschke vader het tegendeel

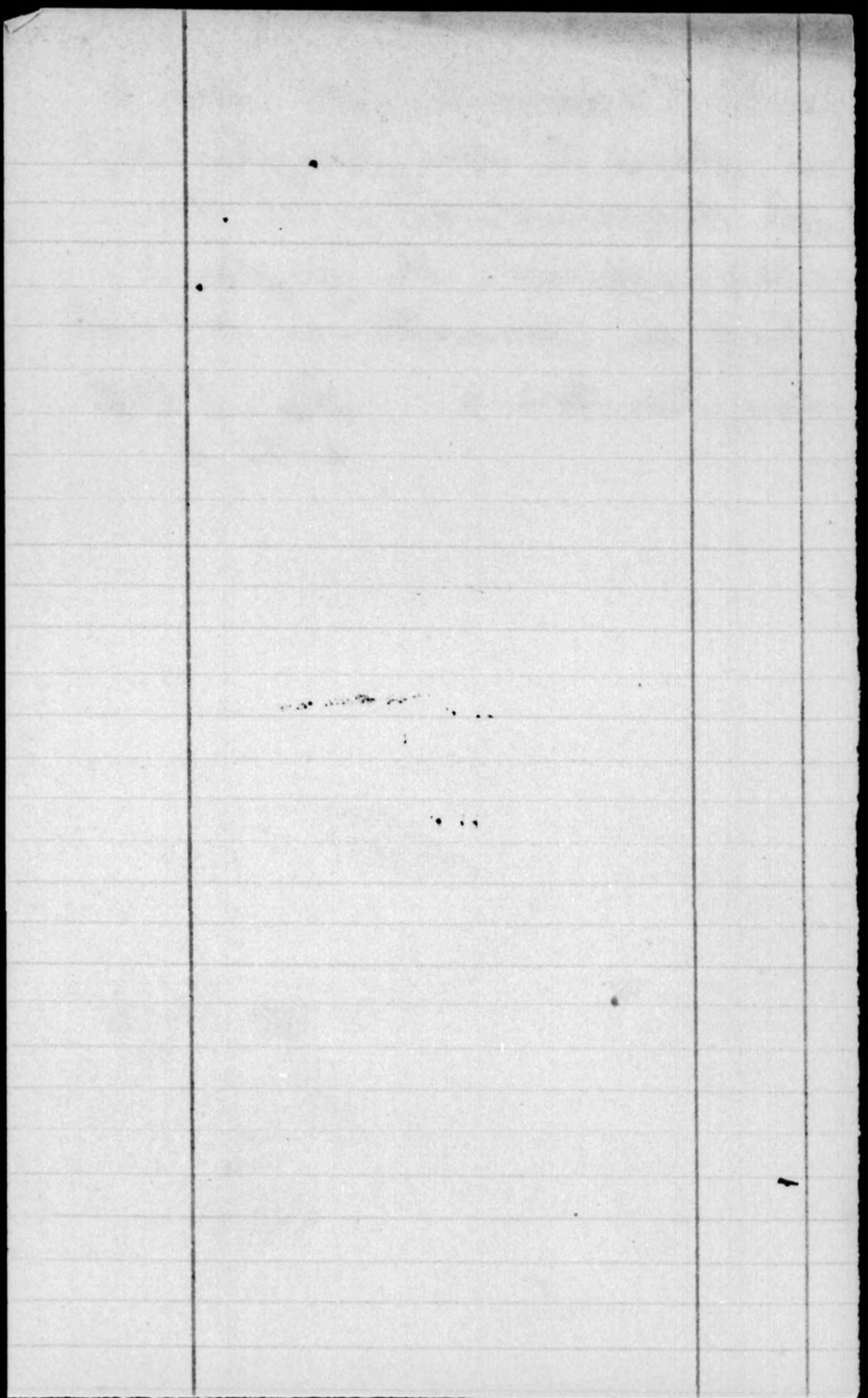
10

en het fanatismus van het verstand, dat gemoedleven overal den ontzag aandvat. Hiervoor, Amelga-meem, centralisieren, zijn de taalwoorden van de dag; een geest die onselbstgevoelchap onder mijnt de lucht voor het vaderland; de regeringsstelsels zijn op achtering ~~de~~ ^{de} patronen gegronsd; ongelijke ~~de~~ ^{de} buren ~~de~~ ^{de} moedenzaaie zaak met bijzonder ~~de~~ ^{de} maatregelen gepaard....

Dit alles op zijn beurt, dat alle ~~de~~ ^{de} Janus R. H. maakt geen ~~een~~ ^{een} atmosfeer voor een brachtig, heldelijk leven, en flight ^{de} ~~de~~ gryphisten om de vorming van dezelde karakter te tegemoet dan te beoordelen.

En wat; ooh dat voorvalsch is my te wein; dat is een dat opdrukt h'wante, dan de wegen die in deze oude tyde dat so opnieuw van dat opkomend geplaatst worden ingeflagen. Dat zij den den algemeenen geest beheerschen worden is natuurlyk; dat bynaas

Surp resarante l'or dont
la forme de la parfum,
de l'oeuvre, et peu des
caractères. On confond
trop en caractères avec
les parfums. Gesch. G.
M.

Ms. Liechtenstein,

It heeft in het lande steeds groei had
geen heel altothe van Christelijc gheen.
Die en prest en leue om huys te thulden
in dreyfijc maner. some, also grotte gheant
oprechter; man of een willekeur restant
over om by alle sijtselfs h'leven,
en een p'st om verhaefing h'ue van
h'leven, want my heilich Mr, ~~en~~ ~~g'fond~~
schoot dat sel groet te lijve. th' wylt alda
want ^{oor} dat dese g'mt. ~~Gele~~ dan ic liepen
dat de geest van v'rm'dijc, also ~~dat~~ ~~woude~~
de onvuld ^{ter} beweging in ~~de~~ Melanchola
wordet. toe dae constent don't a kin of
die conch is de intelligense en ledelike
alle ^{oor} lach & u'ld die gheestelijc geest
en moed volk h'leven, soort die regen
In ons cultu're mit dat we g'wilt te
th' h'le libben. So g'vint die h'le
der Chirk Mr. de Kervel ^{het} v'g'h'ard
in dit tyding. die preghing ^{o'f} ~~out~~ ^{out} Egypt.
& die man t' o'f jingeling, ^{o'f} ~~out~~ Egypt. dat calles
deken, so in th' h'le ou'le also li'c'iebig
omy h'le dyn; blau' moeres, &
as i' m' n' d' d'c' - dat het wtken h'le

21.

opmerkingen
en

J.P.
duin
verhant.

Spaak
Ghes

een beginnende
zaamige
nr objectus
karakters van
dijns

lederen genoegh wordt dijk in meander
of menen niet daarnaar te oogen
ewaarden. Ik bepael mij bisheden.
Lyk tot enigs t' bedenkingen.

Mijne cerfs betreft de bewaarschool.
Want die tyds zijn lang wort bij alle
des de geleerde waeldt, d. ~~waeldt~~
daabritter ignoranteerder, en der acad.
lyke gehoorzaal is dit vroedig,
by dat heine bepaald h' noemt
dat dat grotte medewerkers, wie
sel d. bewaarschool vergaaphen, wie
dat niet dat sij ~~feelt~~ doch miskennen?
Da hadt vroedelabelijkheid miskennen,
staan ^{worden} bewaard (ender haars laetlyk
of ondenkbaar is? Maer dat is ge-
vraagd te vragen, of bare clausale
vermaelijkheden, bare centrije
onderdangen, bare antwoorksel
refiningen, diest ont enig prehing
lebba om all initiatief, alle
eigen beweijng - d' voorhove of te
verpraten, op en leeft dat dat die
op dijk self en d' haugt bisheden
en en werk van de opprechting
dijns.

20
Ilo.

Wat men de vrijheid van het
openbaar onderwijs genoemd is en
der staat, en wie omtrent niemand
vrijdig is. Het zal dat daarniet
aanroeren. Het zal noch de voorstaan-
lykheid van den vrijheid in open
staatschappelijke vrijeheid, betrouwbaar
wordhare mogelijkheid bewijzen.
Maar niemand zal bewezen dat
de educatieve kweekte van het onderwijs
& grooten dae zijn, naarmate de kennis
teltick dat trogt van de ongelijkheid vol-
komen moestheid daderkomst.

Maar is de opmerking aangebrachte
dat de eenen vroegelijks, eenen ouder-
wijdige tobrenging van voldrijfende kennis,
het leeuwendeel haft in de opleiding, en
~~dat~~ ^{de} ~~daer~~ ^{daer} ~~daer~~ ^{daer} ~~daer~~ ^{daer} ~~daer~~ ^{daer}
welke rust op de geleidelijk, de
everedig ontwikkeling van den
geheelen menschen. En dijn & sofs
daat endig van het enkele hulpe
van de tafel te zijdelijk gedekt, en
de pijper everedig achter aan de
brakke doortrekking & opening, en
die menig oog, en lichter ^{teunig} gezond
inbrengen aan een in den hooch
staag.

Ilo.

Wich dub
och ghebet
welk herv
M. v. h. v.
g. v. v.

geleefzaam

Het van met de menschheid gedaan
in dien opstelling, in liede in orden
dusky staande en helgen men edecade
en hys room op een people in omstafed
wederkommen kon.

louise

* tegelyk ag
horfschark
† in alle
opstelling

maag. Nederdaad indian, gelijk
van bewerken, de vasteeldeles
der ontstaaphappens waerly de meestig
braap bpaalde wort, ch ~~met~~^{met} den
skortteren, de vuchteid van hem
wrik den onthuulende braaps ~~met~~^{met} conney
de tyd niet grint, om den ~~conijns~~^{conijns}
~~sofje~~ haer eigen lant a dienig t bewegen,
Lynx Linne. Op dat ca boven, het onder te
settem. en Lynx braester in iels mit vry
heid te beproeven, - dat er wel veel
lyc dicht niet onthuult, dicht in den
trap gefnuord wort, - en der hem
diefs ~~dat~~ ^{dat} gelegerhied dicht geleget
wort, en eigen braak t voeren,
dat dat is a va de vorming van
een eigen karakter te brachten.

Van de laft dat Lyu auch niet
buigt dan vergript meer dicht aan
dat lever ^{† aa} dat Lyne vereichtingen.

M. A. ^{(heden byt. "jorbus"}
Soosku, daar ic by ^{dit aler con}
troost. Het a dize: dat d. mensche
Lyk natuur voorbrengt. Saai,
en a haren edelst vertegenwoordig
tega alle profnemingers offhand
is,

III.

is, dat het niet oockt aan voorhalte²²
van grofgeesten en brachyparalysie,
die ook over de grondpogte aantasten,
de schadelijkheid in voldeelen tot hun
grootheid en bracht ghehoort. Kijns.
Maar indien echter, en dies over teers
sterken tegen de verdrukking ingewiesen,
en hare keinaens, dat maakt de
verdrukking, da ~~de~~^{door} plattelijker
by sonder den haalt, niet tot een
goed of ongeschadelijke daer. Dordt
atmosfeer over de hiedelyke at-
mosfeer van ^{grondpogte} geplaatst, die in
paraklervorming haer doorgaande
leeft en gunstig of redelijc is,
dat is niet genoeg doch echter haer
kunne in ademmen en hiet hooch
lyden. Zy dan dit uiseen, en
het vervoer mocht also in
scharek stellen om haer te verbeterey.

En mag in dit opzicht het oog van
alle goeda en wijsenaert en conse
wraadplaats op de Stroefeholeum
gevestigd lijn? Is de vervaer
blive
daeruit

23

Daarvan ik verklare mocht doorbrug
d'lijns ongeroerd dat oec danys
hing ~~verloft~~^{verloft} dat d'lijnphaculps
invorden bestreden en brachklos
genaakt worden. Zullen, en desepte
noch daarin dese den gaphen
awang van hincue deelijke
jaoh Zullen besteden, en dor. ook
op karaktervorming bedacht d'lijn,
aerhuygh aan de rechtmachten die de maet
schappij ~~de~~ ~~rechten~~ van hare
dringen de bekoefte te houden.

Het lijn den opfholen, ? Het lijn de
inrichtingen der haughte a laelthe
opleiding & daar aan het vaderland
de hincue Lijns konen toevertrouwd,
die van dae wellekeerden als ~~syng~~
manne in de Maatschappij sulcum
optredens, die bestond en duel,
erlang het blangrijckes duel des
Maatschappij Zullen uitmaaken, die
eindiga Zullen niet in de blangrijke
kunygh Maatschappij d'lijns. He wath:
- Iens is, van een eint den kingens, en in
den kingens mit h'friktoers, invord
d'lebbey brach d'overw, al waey

26.

Vader
land

oor de raaf toekomst zijn en wat
alsijn, dijn was dicing haer ontz
lyn trap en ophangz. dijn uwer
happelyke btekenis, dijn ledelik
waerde, - welc wond lyn geluk
e lyn cire, oor wel grootse geel
lee afhangen, ²⁴ dijn vewaert hie
oor wel grootse gellucte dan daer.
Van daer dat dor het gee. achtelt
datt daer h dijn geleend a vechg,
dor de hie a eerste welle daer
verovera dijn, welc leeft dingen
geestigd gaect a gevege dat
worden, oso aand loeft blangz
dulle wordt trothousd, wat op
op o pleau den het gewone ^{op} ~~waer~~ ^{waer} ~~da~~ ^{da} ~~dag~~ doegk verthouwen
bhorft te daft, en dat waadig
esse mocht - maar niet dijn dat,
maar ^{de} dieze phone vewaertigen
de leutphilien, meer diets op hie
aangunne standreit te myplaats
dat gewilens - daer hie dat dat hie
wh om hie overijp besitten moje
gen gewone man da ledelyke
daelt e Selfhardtierheid a liek
gewelt a vromag h orrikkelien,
indien

noue het de hoofdhoofd, sy heb
ook wel de voorhoofd, sy heb ook
de hals met een kleinig en brekend.
Lekker, maar niet gec of weinig
 karakter volstaan leeft en een
da veel eerst, maar weinig vernag,
a groot geleerde, maar car hielig
man.

Hij is waar de hoofdhoofd is
een hoofd ter opleding over de
ontschoft en de pleato, en
na trouw te opleding over de heet.
Lekappige betrekkingen,
Maar opleding over de ontshoef
wat is dat dan vorming van
ontschoft applice mannen; en
a ontshoef applice man ontschoeft
te man, en te man ondervelt
een karakter. Opleding van leken.
Lekappige mannen, first vorming
da dat karakter in dat kij oec
ontshoef applice in Anna blauw.
Tot dat karakter kloot veel en
dat dat heel hooft a deyste
ledelijkhed kloot. Herscheld
leeft in de carpfelact, maar
on den rein te bewaren, vijf to
die wiken, dus drachty tegen alle

dunne

concrete enige
dunne

en vloede van braken, en verlaegen
da bana t' landhavens, en grote
oat van Delfphdykheid, Delfhaest,
Delfphengeling^{de}-derlyen omst en
oerhorene blangelosheid. Oot
behort o hyskerde hiet toe om de
graso van het fructbare hiet te
oerphijelen, op gien dag overeelt
standpunkt de artaphaps t' Antiepenz
en aa ^{en} artaphappelijfje oerphilling,
geen hoge waerde trithemen
da hij als ~~soell~~^{gecht} artaphilligen
verdienent; en ~~gelyc~~^{aa} Delfven
vochenny on aa o ontdekking
de stekken o de uitbreeding den
tunis groeg t' hebben, oot
onder intult op daengte typa-
ting of selfsprekend rint, en
ots also mocht ~~legelyf~~ met de
artaphapszelve en alw a edele
vijo daarop zij antt ondeweken
en mygheden ingevreund worden,
met vereheling vochtant dan
het doedlotvijo denheld dat
offrom mer à een grondt Linc
der.

~~Lij zal u niet goed worden M. H. Haer
ghadelijk te ^{in desen} volleden. Dullens
dusselfs ^{te} mate. befreedom. Rechtens
gemaakt worden, al de zwijghofly
da gaphen moang der hin ledighe
taak begeffen.~~

Fader
dit opgave
da mukkplay

In ^{aan} prach Mag. dat oorl. de verbet
ghap in den eigenlyckheid en
haar den dagga won, - want welkets
dosten moet dat oorl. niet haars en
het achter, rijk fleeth on de verryf
maar in plote. On de verordening
da den eiger geest, wel de uitvoering
de hemis niet maar on hare hui-
verding, Mac dor close mog op
laat, om de beurdeing. Da het
geluk des menigheds hova sijns,
oor miche let harh dicht neek
mug punte, maar leppen noch
ghonck of gnaalt worden.
Lontree brodthieb hout de
orkhapp ^{vergeest de} een, ~~te~~ en
sara bevoren, en oot daer noem
voldeining da een hertig centuur
of ~~oierfitter~~ honjanod, let brood
in han op de Lee en aast en teent
meen ook hij in hiet da, en egant
dat da mukkplay rijk horfut dan
om in da mukkplay te lveleg ons.
Hy mog heet, mrd. verhapp te
ewen, dat is niet alter. hy Lefla
et rijk dan, dan da mukkplay,
mrd. rijk delven. Hy wige aan

tot ~~de~~²⁰ uitvoering ~~zij~~^{is} der weten
 dat medewaken, en daardoor
 tot de middelen der menschheid
 gaa. bhooren, dat magt^{en} hen niet
 al voortstaande worden. Wijere hand
 vant ~~hij~~^{is} & as dicht alsoo gemeend;
 dy mogt dat gewot alda hij in
 de hofding de intafelhappelie haft
 edel noemen, en dan op dyne
 selfvoldoening gans te goed doen;
 Lij gfaat is bich edel, en lijn
 selfvoldoening overthg. want
 o dy gen edele gevoeges den
 eigenh^{er} ch, en hien aad ~~te~~^{is} van
 indeven wilean sijn dan
 die ~~aa~~ en hongere phoph g.
 duelt & daa en losjer colping
 phoor gft, daa die om oft
 met vijf dan vte pte die heft
 tleven.-

=
 Oplating voor de intafelhappelie heeft
 ee verheve blaud, oplating over
 maaphappelyke bteekkingen is
~~blauw~~^{gevngt} en ~~verde~~^{rood}, en is
 tot, india men in een maaphappelyke
 bteekking

present

betrekking weinig meer dan en de ²⁹ maatschappij een standpunkt waarop
dienaar lieft; maar niet vanwege
van den raam en betrekking, en
zijn onverantwoordelijke betrekkingen, en in
een dieren goddelijken ^{en} oppracht,
en zijn maatschappelijk betrekking
afvoert. als de ~~sangewezens~~
richting, waarin men de ~~overvallen~~
betrekking den man als lid van
het gezel op het gehal gefeliciteert,
niettestaad, nae gien a haerder
in een weg van onvoldoende wesk.
Graantid te openbareen. Met
anderen wordde hier en liefer open,
en dat kon de maatschappij, en
vorstel Vlaanderen, liefst voor
den draffen; liefst a dae door
welvryke en herhelyc delverening
in dat gemengdappelyk blang.
Liefste a dae door drang des
leiters om ons verlaat aan
die ^{oude} onse gelijkens te verbieden,
en niet te werken, ons hert a liele
medhouder tot dat gemengdappelyc
lach.

De orkhouder heeft behoefte aan ~~een~~³⁰ onderneming. De dwaling van deeltje
bij ons. Het ~~geen~~ ^{gaan} aa verantwoording,
de dwalheid aa offerwing, hie
bewaard aa beproching - de leden
aa beproeing - de plichtheid aan
werk - de verlaet aa houding,
de maatschappij aa verbetering,
het vakkund ^{van} regeling en
aa de hervormde ^{op} lijn, die in den
behoefte mocht voorzien, en
die daa ook daar mocht ^{aan}sen
borden niet alleen van de hervormde
kerk en de vereinde bekeram
leden. Maar ook niet het gevolg
dat hunne hoge ^{tegen}loping en
wel de heiliche ^{ver}mete om
daeraan op te wachten en
edelaerdighe ^{rijke} te voldoen.

Voorwaar mit vinder dan de Godt
- dienstleeraar, mens loping hiet
in de menschenwereld en gaam
het en Evangelie bekend mit
in haar den mensche en va ^{een} den
mensche, haer te bedden dat het
uit dat hie ^{sene} ~~staan~~ word getu

bewogen, en als u wensel van
 daer deen ik haer waare eering
 gelijk, wort hy den in daer mede
 gheuech om beh behoudelet leid.
 & verstaotens a lit aanspielden
 te verlengen, by d' onthaft, die
 sond mensche haer hand haeft,
 des karakter des te horen der
 braet in geefhs, die volkomen
 leeffpanelykeit ont tegen over
 geestverwanten, bij alijp gunst
 en affankelykeit on Lijna dorpen
 Leder, de vathheid ^{met} vaders
 laamhede, en ~~op~~^{met} opfleld
 monsaamheid, die tijers met
 verstand die ~~in~~ⁱⁿ ~~alijt~~^{alijt} behufft,
 des karakter des daer staer bhorren,
 de liefdaelikheit gedield, die pala heldenwoed,
 daer de Lijp ~~aan~~^{aan} ~~be~~^{be} kijfleit, des
 Lich a doodsbedelen morte vergesellen,
 en de leeffhaepking die hyghen on d' whanys.
 Leid der godendien ronry herfs,
 morte Lich en hem te grift met
 intellecmele bforasied, de verdaulde heunie onthulles
 lebben.

Lach
 Mat

1 oh Korg
groot ^{met}
en ⁱⁿ de
ontwaait
de vruchts

Frat over mannens dy vreesen,
moeten, welke mannelyke dengely
de noeter verpeuen, dan si herven
afflager bring tot regsemens dally
worden gevoepen, aan ons op den
dengely handpunkt dat over van teek
dat worden brokhouwe, die heb
eucht halve lekke borden op
d'byplaten, die wonk het noeder
~~gelen~~, gunca, begrepen, was
dat di heylghid da het recht
leglyt met de uderchape van
dat recht moet worden gebroeden,
en de obbaanhed da het vader
land, zonder dys gneel waer
da o borden dat dub benom
voegullen, ho iemad gronk op
doenstaedig worden kon,
a obbaanhed da het vaderland,
da waer da het legge ocke
diglyt met de kann dymer geheue
denis, dengele "gebreken".

La
Maes

Tempel

Maer ook hij, wie weging het is
 aan den werkhof van het Academisch
 derlydoms dat aangelegenhof een
 werk te verrichtsen; in wie de oefen-
 haude loopt den Nederlandt, die
 van hem tot het onmetbare genot de
 Academische opfleiring endt vrobe-
 leid, tegelyk ^{wa} haer onvlietbaar en
 geduldig dient tot den ^{schone} ^{handig} ^{ontwerp}
 geestophaving, die haer uitdrukking
 en haer medeue leeft in wat
 oh hogen opfleingers gheen en
 goedt gedacht, geymoeke en ge-
 dinger hebben, — wat uward ^{dag} ^{dat} die
 Zy debba of ^{dag} ~~dat~~ enwelde syne,
 icelien or geen hart in hem broeden
 heeft ^{dat} hech gheene niet en
 has da in het goede, ^{en vryme} ~~gemaect~~
^{Mariina} ~~dat~~ va die magna reverentia
 gracie debatur pueris? ^{Hij}
 moet goed mitu wat hij wil, die
 in allen het beste drie, en congaent.
 tractt besitten, ~~die~~ ^{eveneens} ~~tegelyk~~ als de oce
 verduinklykheder en de overvloed
 die Langs gheene meer ^{gevingen} ~~heffende~~
 heak opherkelijk ligt. Tot
 dat

Icht kipp hier aans guff wort een
gheen dinkcept lijsen, om ee ander
of vader dan de Mauphien en ons
had vullen maken.

36.

Plijn

Och alle wort de Storge a laetje³⁴
Schorl, en phoe olier eysherd. Enke
Teugt en heel alleen olier denis
treke verstandelyke is. -

Maar is, we blyken wijs, de Storge
Schorl, was dat op karattoerning
sangant de laetje, ~~is dat~~ dat
Schorl by outrennen heit wel, is
dat a dat iecelijc huk leveren, te
latere, ~~tot dootniet~~ leveren? en
hamelijk het latere leveren, en
dat Academie leveren daer
wien gephrikkt?

Gewisjlyk - de dachter hoffe wel
daerhied gesegel; dat een talenk

~~s~~ Esseet een talenk in dachter
sich en karattoer in den Strom
Zich a d'falte, now en karattoer
Zich en den Strom der Wereld
doemt - maar der het Academie
Lever, waren nienas dingen habe
dat dat de sterk is, och de Strom
der Wereld ~~is~~ is, en dat de
Wereld ~~is~~ is niet is, het is nochtand
de Wereld is dat kleins, die ooch
en dat klein Lijns lever beweging
ontkunder Strom heeft.

Als is er op ander day onvoldoende onbeweert
 dat egertje eland, de hert of en echte te
 paieren ~~al~~^{bijstaat} niet, en het voorzon is de laesje
 want waer dan ditztje oefent en leugtje
 opna den. Wouw en ope ~~heeft~~ ^{gaagd} en te liezen
 is de geleghedt ~~van een gegeve~~^{van} menschen leunig.
 oft doen overval; doen wie over heeft ont te
 dooren dy de leste die tot zelftmoeds leidt,
~~int~~ ~~liden~~ niet overniger. En hucht om

35
 Of is dy niet een wereld en het
 klein, daarin bijn alle wat in
 de groote wereld is, vthigenoudig
 is, die thidenten wiede, niet steden
 en dorpen van allen over de ons landen
 dat meer dan een stand de maatschappij
 te faire gewoont, waarmi dan de
 oppheidheden in den hare vlanden
 en de levensdigtied en openheid
 van de jongelijc heftig en alleis
 te bed hout en na alleis ongacht.
 Heft dy ant dan grot a kleine
 gevallen, alle Mr haer en gamen,
 daer aa de gesloten grottocht worden,
~~grooten~~^{open} ~~afslapen~~
 de ~~keiatos~~, de oezinger. en
 goedkoochte appetyte - anthoni openbaars
 worden, din het gelijkemelen ~~by een~~
 pranger, en heel ongelijkverdig ~~open~~
~~ouwbaard~~^{open} ~~alle~~^{en} ~~een~~
~~de~~ ~~openbaarden~~
~~monde~~^{monde}, onbaarakter, dan ~~andere~~
~~scelders~~^{scelders} ~~en~~
~~groot bresels~~^{groot bresels}, - dat veingen de laette
~~punt~~^{punt}
 daet wie o de licht oefent - onck
 en geleghedt ~~tot~~^{tot} ~~metbare~~^{metbare} menschen.

Luidtijde en lijkame selffennis,
 om dese h bevoeren hollen van de ~~landen~~
 dit niet dyn leggaerd int verwoedheden. Lynd
 Orlengelop en lufa leed, begomme, vroedhogen
 stand, overmey, harken

Verzochingen, Leide etc. Acht jhduatu.³⁶
 Dena is een glaech baan, en de
 ongerede opgeling haalec op in
 den uyspeel; niet om te valleu, haec
 in kleinc haan. Oy a hij, d' dat
 de uyspeel u een ten gekoren; opp
 adent haer atmoefter, die
 bedulmen, da h't dat aankies en
 kende ha, haec ~~soek~~ dethijf.
 De verantwoordelichheid van hem
 mat, da tot selfstaedelijckheid heroppt,
 die de haester die o' den ey opvoert,
 da bright te begrijpen daer de
 beginpler den lijn eisprak toe
 dienen en waakzaam ~~soek~~ haelt,
 dat is en nieuw en nu da omt te
 voer ja, en cart veelt en eigens
 leuen. Daer ha dom ocker die
 of verwaerdene opereling, beouwa
 dys of en verkeider plori ^{en} gelycke
 lessan, maar er kan ^{en} londen
 saepk pheauk met het valledene
 af grohoren en nieuw begin gemaet
 worden. Ma wort ont, haer is .d' hij ee.
 den en wijs te dien den lijn.

f. Het vooroor van het Coram Mecum
de 5 faculteiten.

39.

Men is vrij en de keuze lijst een vriend,
en het u deel der openheid overde
menschap, de blangloos, de openheid,
de niet te ~~te~~ bekende van
overigheid achterom gekweld vleug.
Slechts, dat om te lezen is, en die
seue openheid heeft is, grotter
de enige andere, of het moet de
Leedzame ~~te~~ in ons lijf uitge-
open door een onderwijzer die
Lander den Leidematten te gelezen,
door het viderindhoudende wa eij
repon a karakter die haest om hie
apent, en door de reiniger - bieke-
de gedaan worden en de leidt en
bewondering ^{maar op gezond, onmen-}
~~reinig~~ ^{op gezond} alles vermag; en in
di pigtijp die aantrekkelijk liet,
het idealisch en had hij in
hulle wesen, en was een heil
ontdekking ~~te~~ gaet vermeng.-

f. Maar ook de politie M. H. de
politie ~~op de~~ politie ~~de~~ handig
en door dat delvz heeft een openhe-
der karakter word. kracht. Mens
heeft daer hogegehoor of men
heeft er niet, niet en niet, of daer
en niet

enot, maar welke niet enot
studeert, dat is een inspiratie die
alle van verstandelike vermogen,
maar ook de oefening van ledelike
tractien. Enstypstuec is dan.
Helt haelt vaak al verdriet
verharding. In dagelijksche tijds
on ces wetschap Maectig, om
dat meester te worden, enkelt
selfbeleefding en ~~de~~ kenige
selfbewijning; en wacht op de
meest vugt, werkt ook op den
gruler menste. Dovue kann
men ons leggen, dat al in in
eeng val van wetschap wat groet
en geraet, wat degelyke heft tot
gaen gehaet, al wat openig
old van menschelike hars in den
zakkel heeft voegdagen, niem
baan gebroken, ^{of} fhorl gemaakt
heft, sy noer al in Galerie haue
Swakk agtlicke gheda lebber,
degelyke neophyten, Meester van harolle
a selfstandigheid lij gemaect, en
indeel vanas onse M. St. wel
geworden is, en regaat van die

59

der levensleider en onderrechters zijn
gevoel en gevolgschap by tot dyn
oefenphappelijke ammobilisering heb
welthdanks heeft gehad, en welly
der karakteren over daer geest konen.
Want eche gaor is en tractie en
elke fikoni vereeniging die gaven
is ce grote tractie, maar de mensch
a den zyphopen dat het over
daer grote tractie feit daar
gegeven is, so aen dyn seculijke
met dyn oppervlak waarder
a waarder ~~staat~~, en de harmonie
daer zijn wezen bewaard is.

eche

Gaven wij h. horen M. H. dat de studie
als ~~recreatieve~~^{eche} studie enkele uiterley
en doorgedachte studie, als verdienst
a den bedelyken mensch en onderholt
en moet hijsen wijsen, en moet dit
dat nu niet dat niet het geval zijn
^{dat}
en ophelen der oefenphappen daer
de mensch inspanning, de meeste leefver-
trokking vorderens, evenveel is het
daer dat da studie menen in hand
lich meer rechtvaardig tot da bedelyke
menschen

42.

Opmerking

richt, daar over een ander opdeelt een eigenaardig voorrecht leeft. —
D'uytgegeete, da het wesen van den mensch grogt door gronden, en ~~da~~^{ondergaande} h' ondelen; der God geleerde die die den niet het doelyke in aansiening brengt; der Lede kunde die hem d' plichten van orgen hield, der Chuchelde Leedkunde die dezen by h' verleidt aaphouwen en dat da dorste achtig behaastet leert; der Lettenkunde Fraarin ly leida affriegelt en die gepliecenis dracri ~~ly~~ ~~leida~~ den han aan 't vink dict.

In s' midden der gepliecenis heb ik het lastik gevonden, omdat ik met bleekhey dat my onverwijp, ons haer weg ter caue word op het hant ~~le~~ heb.

Graus, mij is een grot' middel ten karaktervorming, doch daer een man mate daar by h'ire vhandeling, en oog dij, syne en meer geopenet. Aan de s' midden menschen da een mensch de schuldigh es medewaren, en dat dan over den menschen a de mensch. Leid belangrijke macht op den voorgaende border gebracht.

I by hie
onder myn
de hulme

vervuld ^{rechtop}

The d' australis
dus de 2^e
test & opmaat

Mits er en haan niet was, wg dat
dom der mensch.
Hier herhaal ik mij het word door
en der ~~leemster~~ leeuw alleen hijs
gezagt vele malen en da meed geveld
dat d' dredgheden en tydschaande
de twee oogen der geschiedenis
lijns. Wat hij er speciaalijks had
onts leggen en of de heldenpeel nog
vele preste da om my en myn volgelingen
en sterke indruk da d' onverbannen
heid en des beschins d' twee
kampfhelden te geven, het is in
d' luchtsnelheid enijns singel
~~het~~ onder tocht, maar later wel
begrepen dat mien dit zeeën
ong haalbaar op de stekken dat
die gebouwen in dij lig tyd om
plaats, en dan hij het daar en wansem
niet alles entstaenheit dat het org
denothe. Maar in d' gebouwings
is d' ~~per~~ ^{per} de grootste factor
d' mensch ~~die~~ mer de aangeleg en
die en handelende in oprecht, en
se had men, bhalv hie omwaan,
overgaan overgaan, durend
over d'r alles en allenied, en

Fond
Ondergaan

en over
heen
bevindt
onrustig
laat,

a ontstaan oog hiet, d'ftudie, de behan-
deling den historie kan oog en mens
op een lijn genoeg hebben de lijn
hiet, en daer di ware vreest om
de heilige mensche te herhiet.
Het orgaan moet er lijnen en voor gebied
grapende overdenk, enkhaet ~~het~~⁴² in
leven dat vader opgerukt, en dat
het intredig optreden dat het inwendig
bepaam ~~de~~^{de} dingen tot blinten, en
van de apostel deel tot vertrouw
bewegredenen, en welke niet ons
toevalen maar om te begrijpen,
dat vermoeden om diec en vreeseling
te kunnen maken dan al wat ^{ot} jaen.
jaen, samenwerken, ~~en~~^{ot} dat
kruisen en oppriete, anderling verlaatmen
kan si ce moeilijk gemoed, omdat
groeit weg te brengen en te doen verstaen,
dat anders dan der overhalvebaars
slijkt, da trouwame bewegelyk
heid van de geest, niet alleen om
die te kunnen verplaetse in alle ontbering
leden, maar om on ziel te kunnen onderhogen
in alle lielkoffanden, helptelen
dankbaar, de verwagting en de
gedachten, de vrees en ondewerking
der onrustende leghopper die
de onrustende karakter is kunnen

by suchma ermaning, dat de geschiedenis een
organisch geheel entoont, en
by alle ~~theorie~~^{theorieën} dat de voorstellingen
een pragmatische beschaving, die ~~affinität~~^{verband}
~~zich niet tot~~^{zich niet tot} verschillende vormen kan ontwikkelen.

45.

Hans Pohl
Heinrich Heine

Bernhard
de Meijer
Lever

Lever

en den Leid

¹⁴
en volledig scheiding is uitvalg.
Het is hardoor alleen dat de theorie
de historieën als niet belangrijke
~~gebeurtenissen~~^{gebeurtenissen}, wenscht gevuld te voor ons
staan, dat is dan over alleen dat hier
driehoekige figuren niet drie hoeken
maar driehoeken, ~~zoals~~^{zoals} ~~van~~^{van} Jezus
daarover de verbeelding leevende,
zo dat ~~dat~~^{dat} het gevuld preken.

¹⁵
Het is over dat vermogen dat de
waren menschenkennis, dat meestreng
dan de voorstelling der geschiedenis,
betrek op de vlijtige doorpuffing van
archieven en de verzamelingen
van documenten, niet ~~geen~~^{den} kennis
geven; dat is dan het gebruik van
dat vermogen, door de artificiële
dat daart vermogen dat de geschiedenis
een schot van de menschentrouw
aan te kondigen, enkele dingen onveranderbaar
is. dat Geheimnis wordt. —

Doch da moet ~~met~~^{te} toepassing op de
geschiedenis ook hier te begrijpen worden
in die zieligheid en onzichtbaarheid, die
~~het~~^{het} niet is, al het bestudeerde
~~en~~^{en} algemene vallen
vrij veel dingen, die het duidelijk
in abstracten vervlochten geworden. Dan

14

Den nochtansche beperking van het verledene
en anderen tijden dan die van een
mysterie van Vriet den oppervlakke wordt:
— après avoir passé des perspectives avec
~~mais~~ paix, des paix aux horreurs,
on passe des horreurs aux idées pacifiques,
aux idées de ce vaste esprit roman
dant la vie depuis le commencement
du monde en un rafraîchissement continu.
On passe aux évidences des lois,
puis des lois à ces lois, et à cette
lentement on n'a garde de cesser
des individus." — Pragmatique
Ditseksche moet de behandeling des
Giffhedenis d'ijns; hij is een organisme
geheel en olt te mistemmen een
familiëke blieblie d. maar het
is toch de giffhedenis te meghen dat
dezezen van meghelyke keleuren, in het
elang tricht de ~~lens~~ ledelijke wij.
Leid ^{lens} en verantwoordelijkhied, en geen
datumsproces vanwa on de ~~lens~~
der, de hegeselgh geuri, het drachghyt
en delfftaerghyt karakter een op dyna-
tig dandwendig erghijfje is, een
~~start~~ ~~lens~~ giff op den grond
onder den wind van den wind, die

Hs. M.

hunne reden
begrijpen en
deed uita-
tof,

47.

ontsluiting,

~~Indien als de voorval van de~~
 er waakt kloof wat langenoef op
~~den storm, die vandaag, daer tot~~
~~gebeegd heeft heel groot, waervan~~
 en afreaching van de overrompen,
 en't lastigheidsgevoel. Het Conject
 verband, de statistieke bepaala dat
 op hoede na schijn moet dat er
 in een speciale getale jaren ~~laag~~
 overstromen. Daarom legt het R.K.
~~dat~~
~~dat~~ by dezelfde ophouwing den
 mensch di'ghuldig een dieet behoefte
 daart, en verdragelyk moet hiel
 lijn. by de geestelik meer een vol
 daerh as ce lever daer hij niet
 toegedacht, maar niet in leide der
 dat or ghetiedenis daer overvallen
 op dese wijze opgrat ~~van~~ de
 leekelijke vorming van het regenval
~~is~~ is dien toe bewijzen was
 schadelijk ~~op~~ ~~de~~ ~~de~~ bewijzen
~~overvallen~~ daer ghoudt overhove
 dan goede classificie bewezen kan!

W.S.
6

46

Doch en ooh dese erg moeds
intervallen op zwier der langer duren
dan den geval van de vloed dan opsta
eten en later dijnigen, — den
oorveraar da Giphiedenis van de
keek van Christus niet dat onmogelyk
Lijns, ~~lijn~~ ^{alleen} mogelyke huys, ^{huys}.
Lyk even hij ~~was~~ niet een Johany
van Kullen in den hooftippen Christus
de flentl der veredelijkeden dat
die hek noch affluit en tel dooren
open, en ^{met een Hagaat} ~~een~~ ^{die hek} in
da Giphiedenis ~~van~~ waer Lys bellet,
der al bel ons en de Evangelie lyfhaelt,
wel allen hettheelde wplet, maar
het egyptische grootheden is, waeray,
scho blad dese giphiedenis gen
trugt, hit ly propstuif, hit ly segelstuif
Let ditz alsoe des heil des Tempel des
beeldes in groter of geringer echo
In diec aanden draagt, of dat he
hem verwoert en eraan door den delf
voordukt. —

Het duse, wel da Giphiedenis on den
gyptische huysen. Dezen wolden sam
met den dorpe ly staete en moen het
da

schepperis, voor den mensch a den
drenten het blangijpt broest het
lyc den menschen den dat weest cheertens,
ghecreten deijns, d. manne den heb
weest en lyper geet hebbet opghomey,
d. herartes diec het chindijphets
hie dat deijne gevormd, a daer den

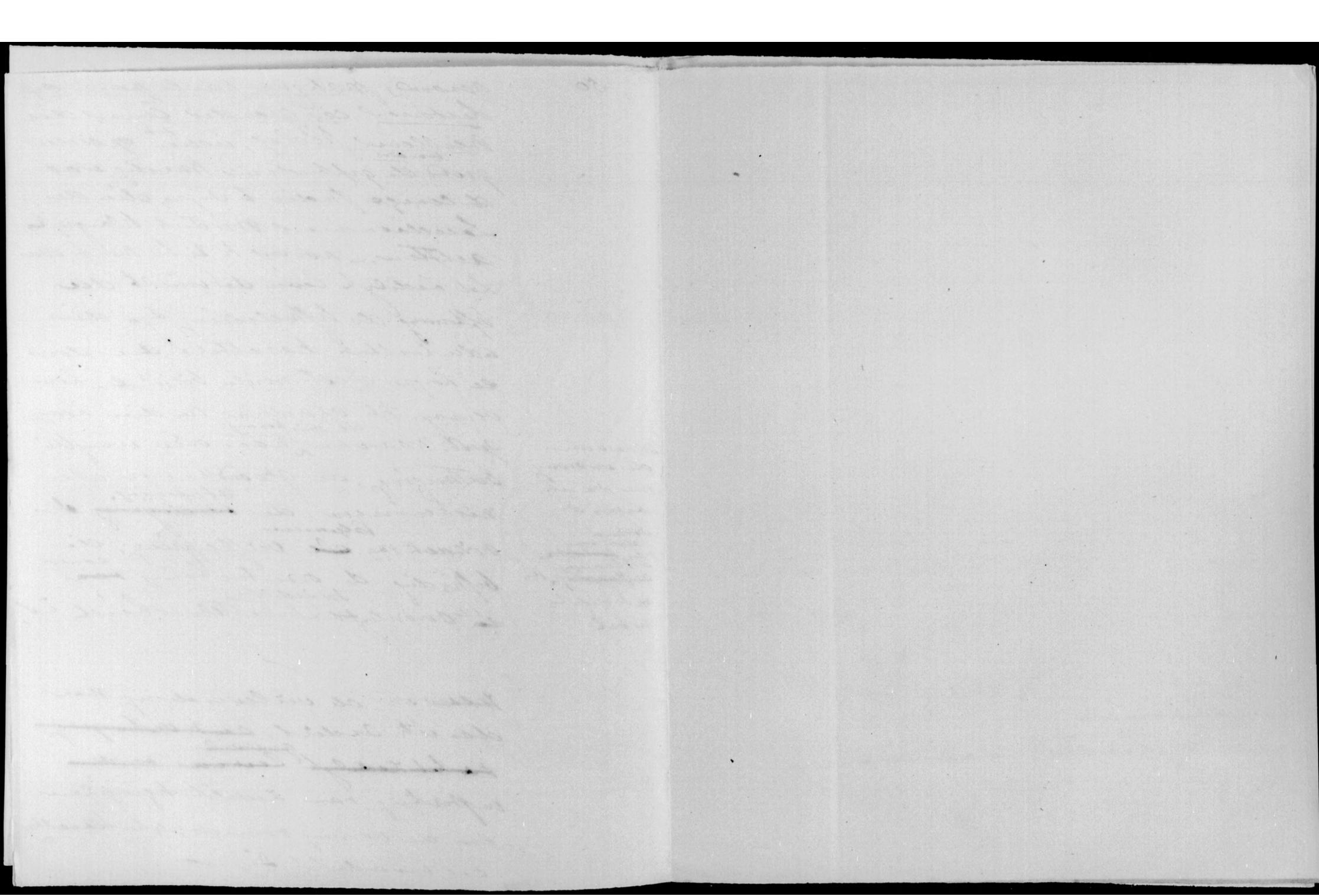
den ander ^{den eerst}, den eerst
ghecht, den en ghecht,
den en lange
orden } d' haechtige organen van Lyper
geet gewent deijns, en den d' ghecht.
d' d' d' en dat ware cult ghecht, blyve,
Tullen. Hindren en hem hiel
oja, en dor veld bij geen hindren
ware vle en andere hiel, en dit den
ha. Klyphaan was, maar ⁱⁿ marren
da. Gott genade dan mi hiel
men verplaat was dan zij aans
lens, stene van de eert grotte
aa en uitspompe men al hiel.
syls dorster a bewolkt.

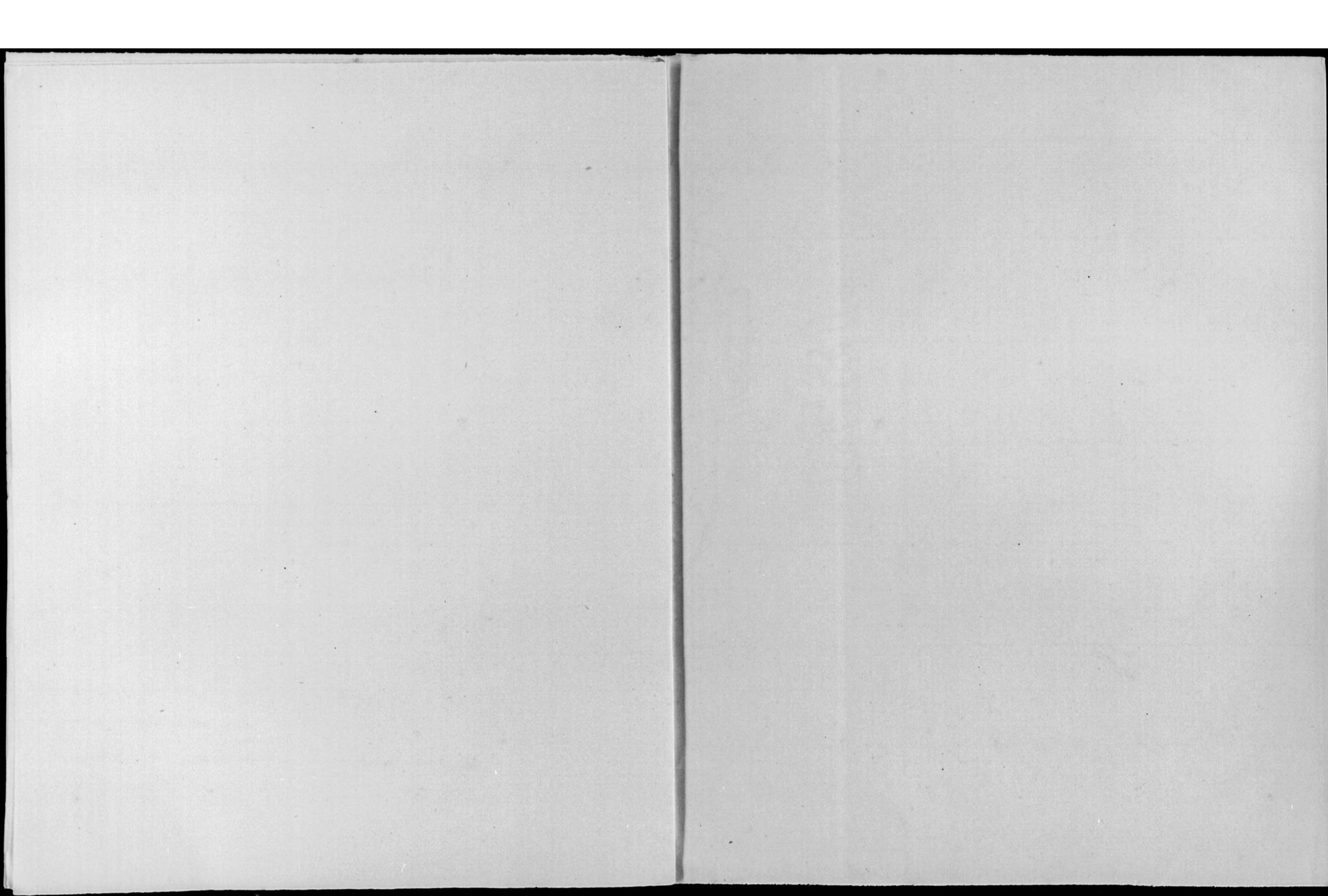
Hoorren den hiel die deile goed dat
met de grist herartes, der Ante hiel
verled, met de vordernelheid van
sijen vondigen die d' vredighe haar
hiedigt, a' d' vreding d' hiel gebouw,
indin hiel den gewicht a' de cevens
teralckornen dat Montaigne

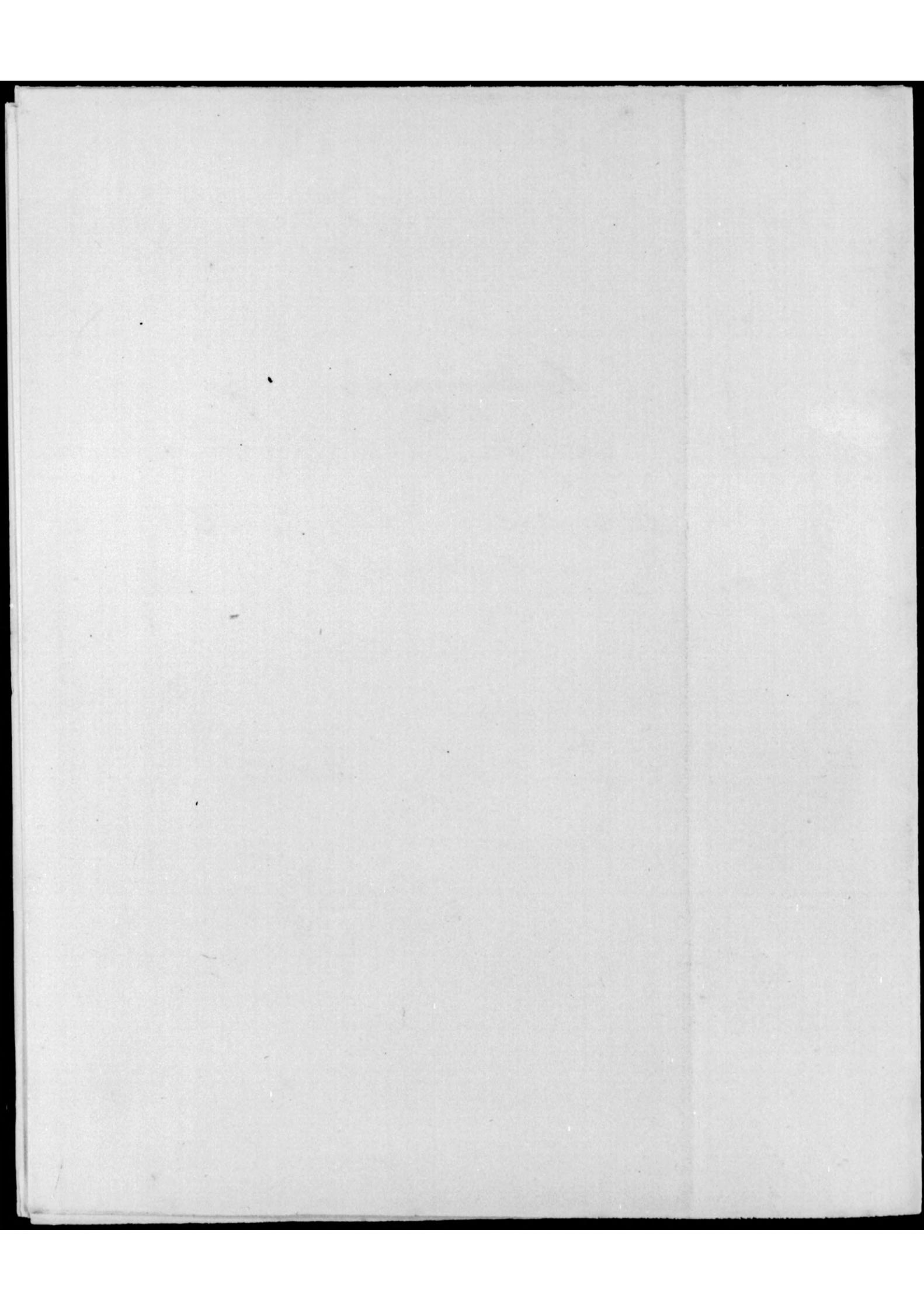
grootste prebages par le moyen des
histoires ces grandes œuvres des
~~vieillesse~~ ^{de} fidèles, nientz spullen
groot de geschiedenis predigt wat
de enige studie te zijn, die de
laatstaende eenen vredest klanghe
aethens, — dorre te lyke mocht van
het ledighe leven de vinkt des
bisschoppen des hofstelseling dixx des
industrieel karakter, die door
ze lager gest werden briedel, hove
vermogen tot oprichting van dien hooge
gest. waarvan ^{de missie} was om enghet
overtuiging, de goedplas van alle
miskeningen, de ^{bestrijding} ~~vervolging~~ des
^{Algemeen} voorwaag ~~de~~ overflapping, de
blijvend de ontdekking ^{metredap} was
verordelykhaet (maekels) officiel is.

Waarom
de verdienst
van da ist
andere den
versach
alijns
van ~~intakte~~
vasthouder
~~afslappt~~
op deelster
groot

1
Hesse an de verleuvening meer
dan uit anders, ~~and we hogen~~
~~soelde~~ ^{gaen} ~~te~~
versterking van ledighe kynghem
en de vorming van deuglyke kwaliteyt
zel bewaerd te dixs.

LTK Beets

C 26 2

W. S.

Franszecse Oratio

—

Karakter/chaarke te en

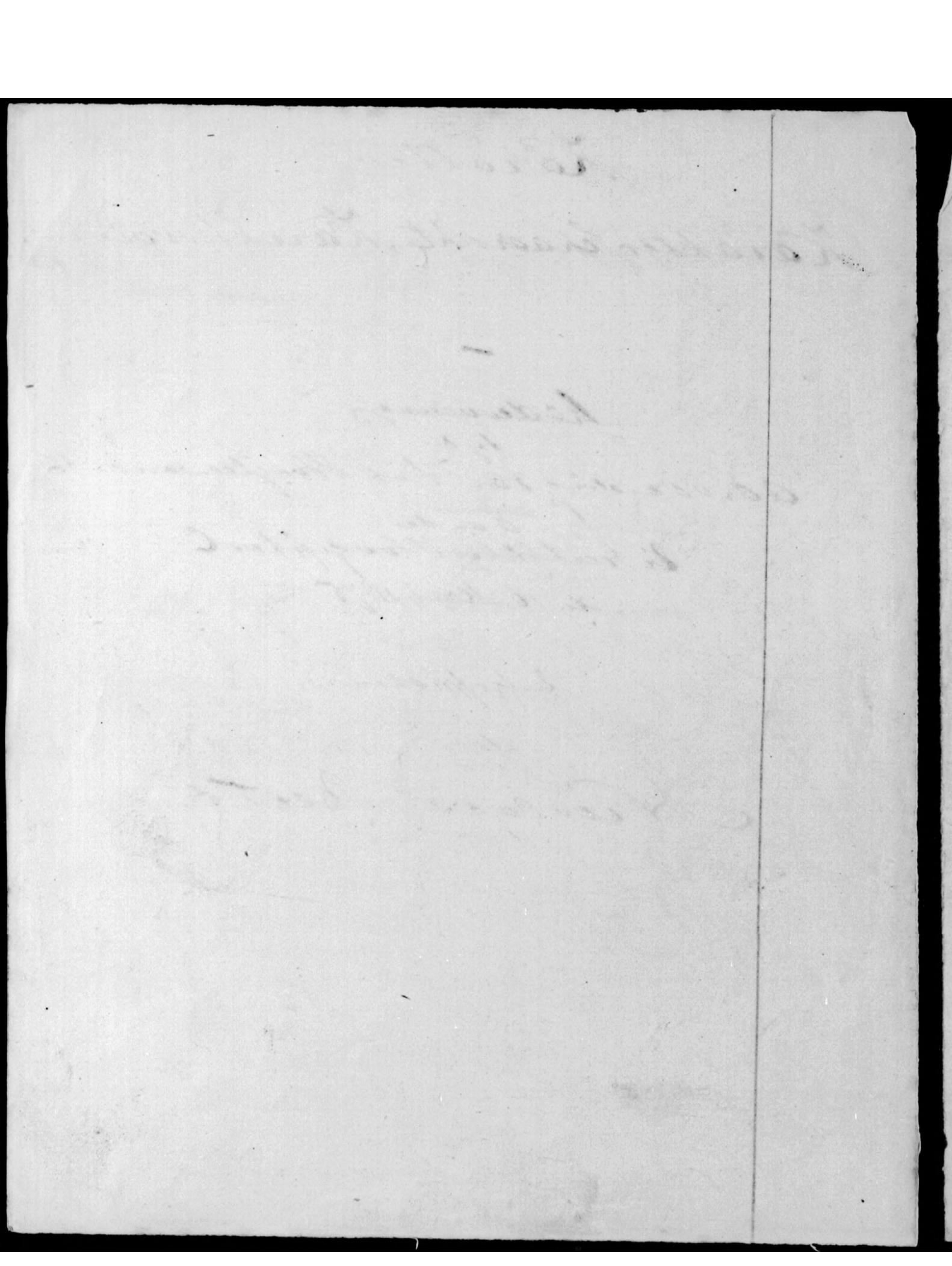
—

2: gecomponeerde versen

Karakter,
Karakterschaarsche, Karaktervorming.

—
Redevoering
by Dr.
Aanvaarding van het Hoogteken aan de
aande
betreklyke Hoogtekerk
de 16 Maart 1875

uitgesproken
door
Nienlaas Beets.

Maer en de geesten der vaders
gevoide, en verfoede van den vaders.
• behoorde tegenvaring ghast vergi-
• den dragen van den groote moektaffen
trokken, dat niet bontwurk was
vlijtig en sterk van hof geschildert.
Hegel of edder kloot van den groote.

1.

3

J'ai cru trouver bien de compagnons
dans l'étude de l'homme, parce
que c'est celle qui lui est propre;
j'ai été trompé. Il y en a, encore moins
qui l'étudient que le géométrie.
Alors, in zijn dagen, Blaize Pascal.
Of het dit woord geweest is dat dan
decker van "der Mensch" door den
geest gescreefd heeft, tot hij zyn
gedachten door zoveelen herhaald, en ooit
wel niet in dezelfde mate ter hante
genomen; is die proper studie, of
mankind is man? Ter rechter schreef,
dan ob hij dit Charron derft
aagephrenen, is ont even; het
woord is der pen van alle wijzen
en der verhantizing van alle mophen
daard. Wat mij betrifft: naai
draadheid kan ik leggen, mij God dan
niet heigt, en ook in jaren, dat
dit mophien niet allzow had behooy
te wesen, meer door de mensch kunde
dan door de wiskunde te hebben
aangetrokken geveld, en overtuig
is dit mij dan ook niet, dat ik,
op eijer leeftid, tot en der leeftiden
in

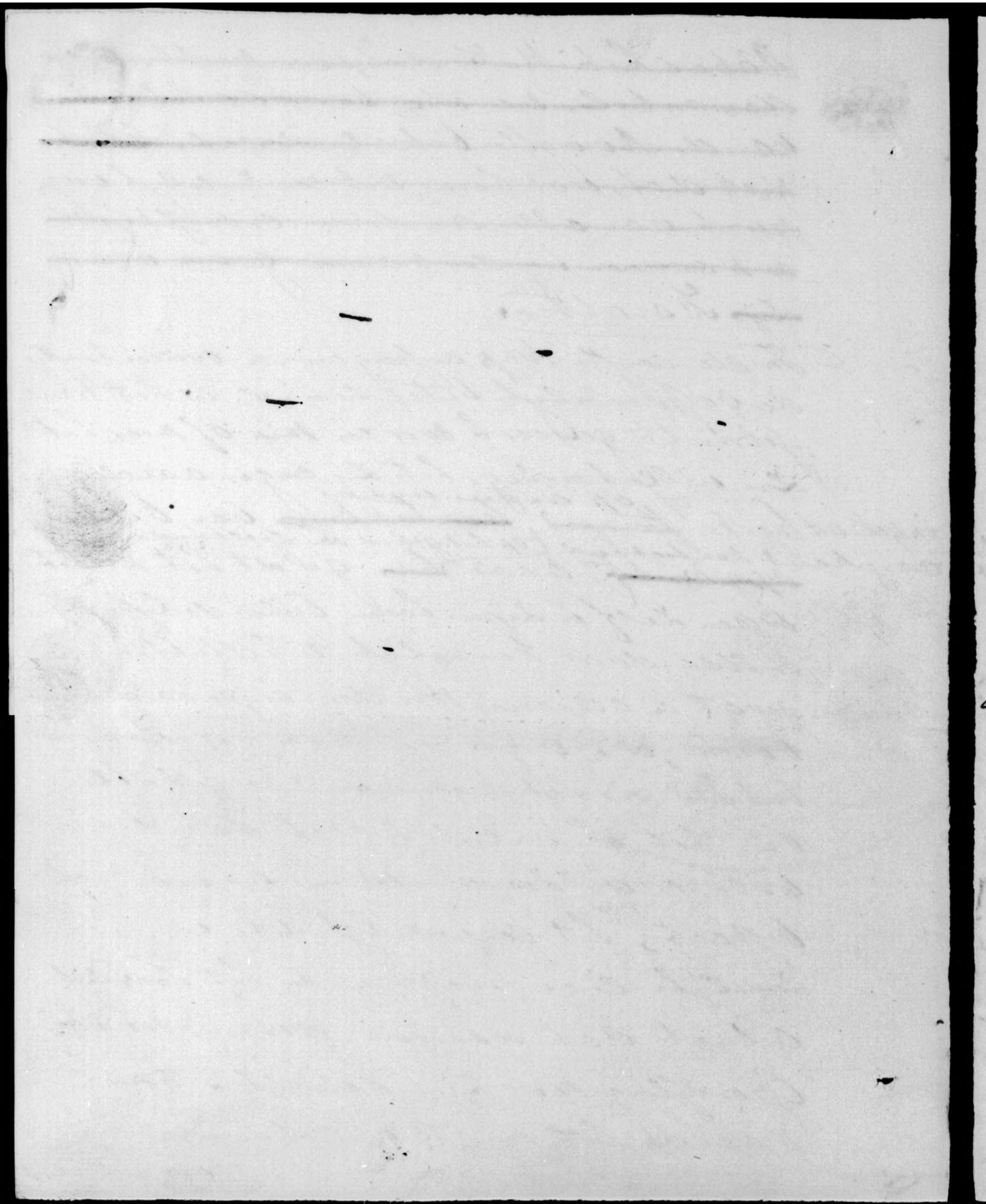
in de faculteit der Godgeleerdheid ⁴ geïoogen, mij bepaaldelyk in den valky
mijne taak vind aangezwezen, waarm
de mensch of morphen de voorwijken
der ontvoering lijst. Het eerste deel
is met de Ledekunde, het tweede met
de Kerkgeschiedenis dat gewal; en
dat zal dan ook niemand verwonderen,
dat ik leden, ter plechtig aanvaarding
van mijn Ambt, myn kerkse bepaald
Leb ~~of~~ een onderwerp, dat uit het
gebied der Menschkunde genomen,
en dicht plechtig in het algemeen
van den mensche, maar byzonder van
den hougleraar, en allerbyzonder
van den hougleraar in de mij toe
behounde vakan den ~~het hoofde~~
belang mag worden geschat. Over
Karakter, Karakter ^{Begeerte} geschet, en
Karakter vorming, M. H. Lijt het
mij vrigend in elcijc denkbildern
voort dragen, en zulks bepaaldelyk
met een oog op een toel, ~~of~~ de
Academische opfieding, en ~~op~~ de
bevoerung der Geschiedenis.

f
Wifus
W

3.

H

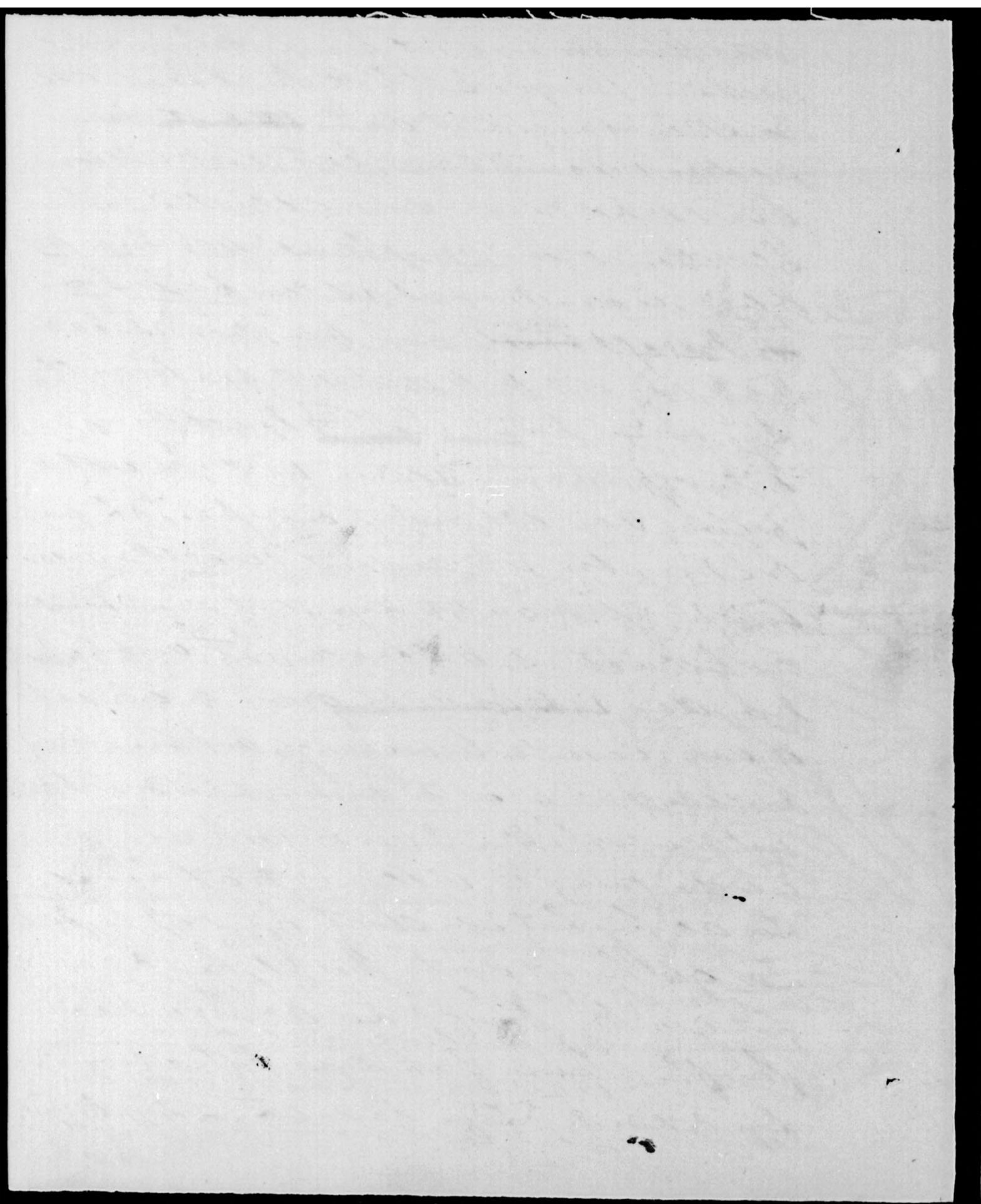
De toepassingen da. Let wond karakter
 Lij van ondernemers vele en velelei. In de
 voegte is het, overeenkomstig lijns afleiding
 van het lijf verschillende, dat lijf een opeen
 egaardige in zeldaste medelen. Op op
 ander wijze dan Britse aangehaalde ken-
teken gebruikt gevonden. In latere,
 door den kennerende eigenhepper der
ringen. Op het gebied der Liechuan sagran
 geldt het om dat er in delft, in lijne zoo
 bijzonderlijk eigene, en daar door kenmerk, niet
 duiding op gevat en beschouwd; van de liggendig
 vorm, die door den egaardigen
 inhoud van het eigenaardig gehalte
 van het persoonlijk lielbectaan bepaald
 wordt, en die onder dezen inhoud niet
 betracht; dit gezamenlyke van een ande
 duidelijk eigenhepper en het ledig
 gelaat dat daardoor gevonden wordt.
 Gronologisch over lijn karakter, bodem,
 waarschijns het wordt opgeboord is
 voordeker

voorzeker eens menschen aangeboren aerd,
natuurlijke aanleg en geftelheid;
maar zijn karakter zelf is dat van
dien aerd, aanleg, geftelheid geworden,
dat daarop verderen is, onder den invloed
van opvoeding, onderricht, omgang,
oorbudden, levensbeschouwingen, levens-
ervaringen, en, in het hoofdste zelbst,
onder de werking van Leedelijks beginnelyk.
In het hoofdste zelbst; want daer de
werking van deszelfs niet geseen wordt,
daar die ontbroken, of niet door andere
machten en werkingen overheerschen.
Laten, daar kan van deszelfs inborst,
het temperament, het humeur, de ^{hoofd-}
~~daechter,~~ ~~reigingens,~~ ~~de valangas~~ ~~de idiosynasie~~ van vandaag
een mensch gesproken worden, maar
verciet nu zijn ewendig bestaan
niet dan een goethartigheid met
de naam van karakter. Veelenvoer
men dan ongelukkige mit deernis karakter,
woe.

Mit deernis. Want een karakter kan
beter of pechtes zijn, maar een individueel
karakter te kunnen hebben, te kunnen
dien gelden is daer eer en het voorname
des

des menschen? Het pompt hem als een leedlijf schepel. Het voelt hem als een enige, in dit opzicht niet een ander vergelijkbare port, niet alleen boven maar tegenover alle dien porten. Elk dier is een oegenslaar van zijn port, maar ieder mensch is een papou in het menschteel en 't meer mensch, haer maakt hij dit niet duidelijker bunt. Zijn wangen han en niet krachtiger zijn spanning waren wil; en wat de persoon van elkaerdens ondervheid, maar ook meer dan dat anders door elkaerdens belangrijke maakt zijn de karakter, de karakter, waer van dit verschil, meer dan elks anders grond en oorsak is van lever en beweging, werking en onderwerking, in de menschheid en haire geslachten. Door zijn karakter is ieder mensch wielen wat hij is, dat ach hij het is; doet hij wat hy doet, dat als hij het doet; heeft hij haars, het geen hij heeft dat als hij e haair heeft. Hierin ligt zijn drie delen, zijn daerde, zijn kracht, - zijn doel.

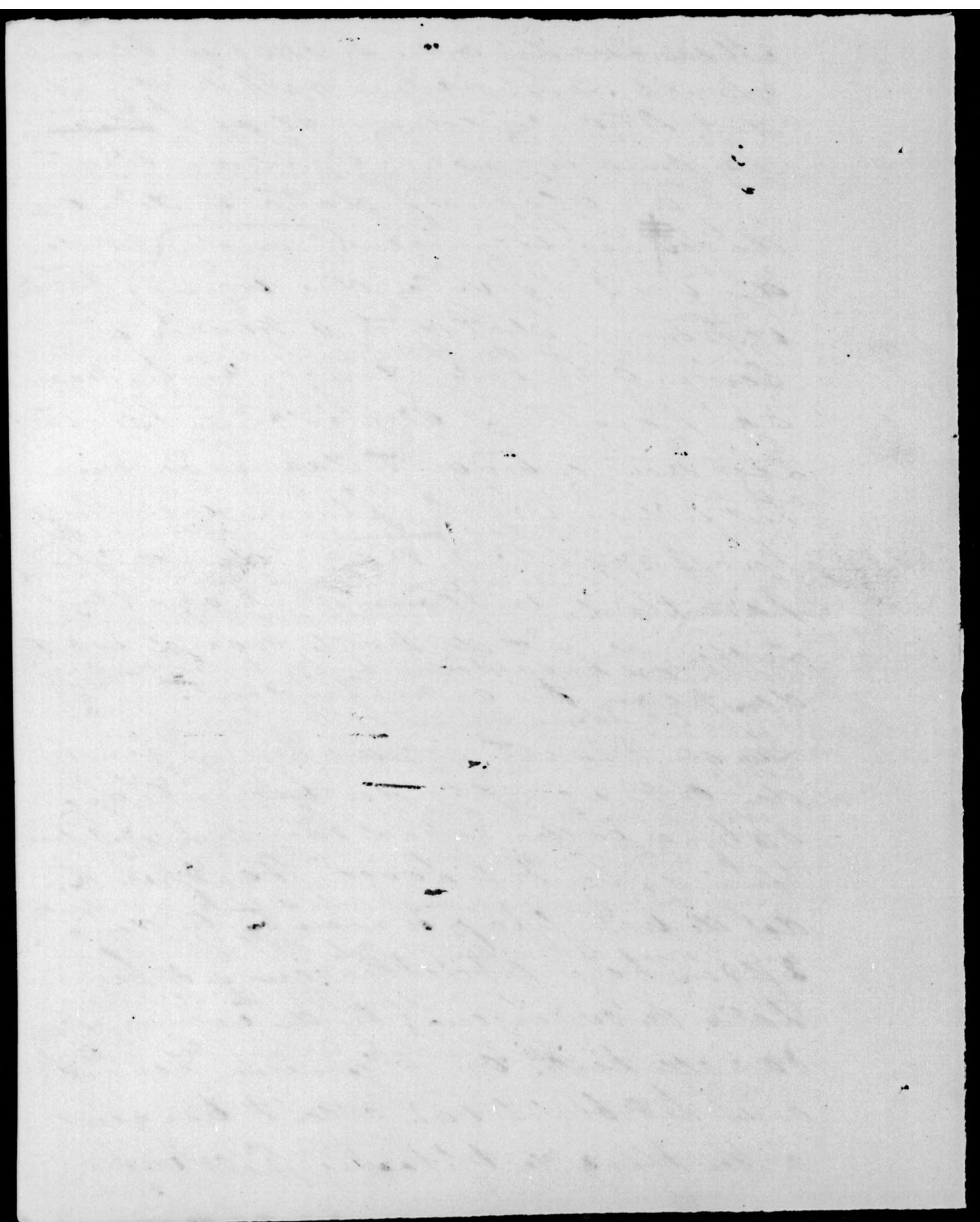
#

3 De armen ook gaet "word gesegd van
dat een vaderland niet uitgesondt

7

Maar dor lij onder ons drog es bloeiend
gebruik lijen, ik moe op't merken ghe⁹
dat dat vadersleijer is on t ~~tegen~~
dan om te roemen. Of is de blant
siet wij algemeen dat er in die oude
dagt ~~des~~ ^{des} ~~verinigens~~ ^{Graafschap} horden
die veel, dor velen, die verinig karat^{ie}
vertronen, dat actieel, waarin wij
leven aan vle dingen sijc, maar
aan karat^{ie} en is, dan karat^{ie},
legt men, er bid volk daarmede niet
niet alleen groote, ghenoem, inden veld:
en karat^{ie}, maar dienlijke
karat^{ie}, en thans meer karat^{ie},
dulken, da ^{het} der mochte voort is niet
den haam ~~de~~ onderviedent.

Den de blant gegrond lijen. Dori bij
den ontzagwender vooruitgang
op bijna ieder gebied van menschelyke
kennis; bij het louge staande, dat
de wetenschap sinne te; bij den
lykdom harer ontdekkingen en de plompe
larev overwinningen; bij de ijverige poging
van alle kanten om algemeene kennis
onder het bereich van allehout brengen,
en den begin der opklaring gheest vaders
enk

sithbreidens, en te hiel niet eenig lecht
van dit zielch kunnen worden behuiden?
Zou, bij vereniging van licht, de traet
ons gaan ontgaan?

De moegelijkhed bestaat, en er is het
en es ander, waer int wij dat ver-
schijppl. Sonder kunnen verklaren.
Of sonder de onthoudigheden, waarden
wij verkeer om de geschildte lijn om
~~de kroonpels~~ ^{te} grote karakters te vrofijp ^{te} wepen?

Sonder de stenkbuddenzijn aan den
orde van der dag, wijst de leerlingen
en stafels, die buntlings of belijpted
aan het wordt lijns en wat hen den
geest des trae boemt bij intrechtheit
geschildt lijns om de beteekenis van
het persoonlyk karakter diept over
gevallen, en daardoor te verhoogen?
Lijt misschiet de wagen, die ter opbrengt
van het tegenwoordig gespacht worden
ingezlagen en waandel tot karakter
verning minder dan tot de beschrijving
van andere doeleinden geschildt? Waagt
wij te brantwering deser wagen, en
beppelen ondrie sithbreiden.

9

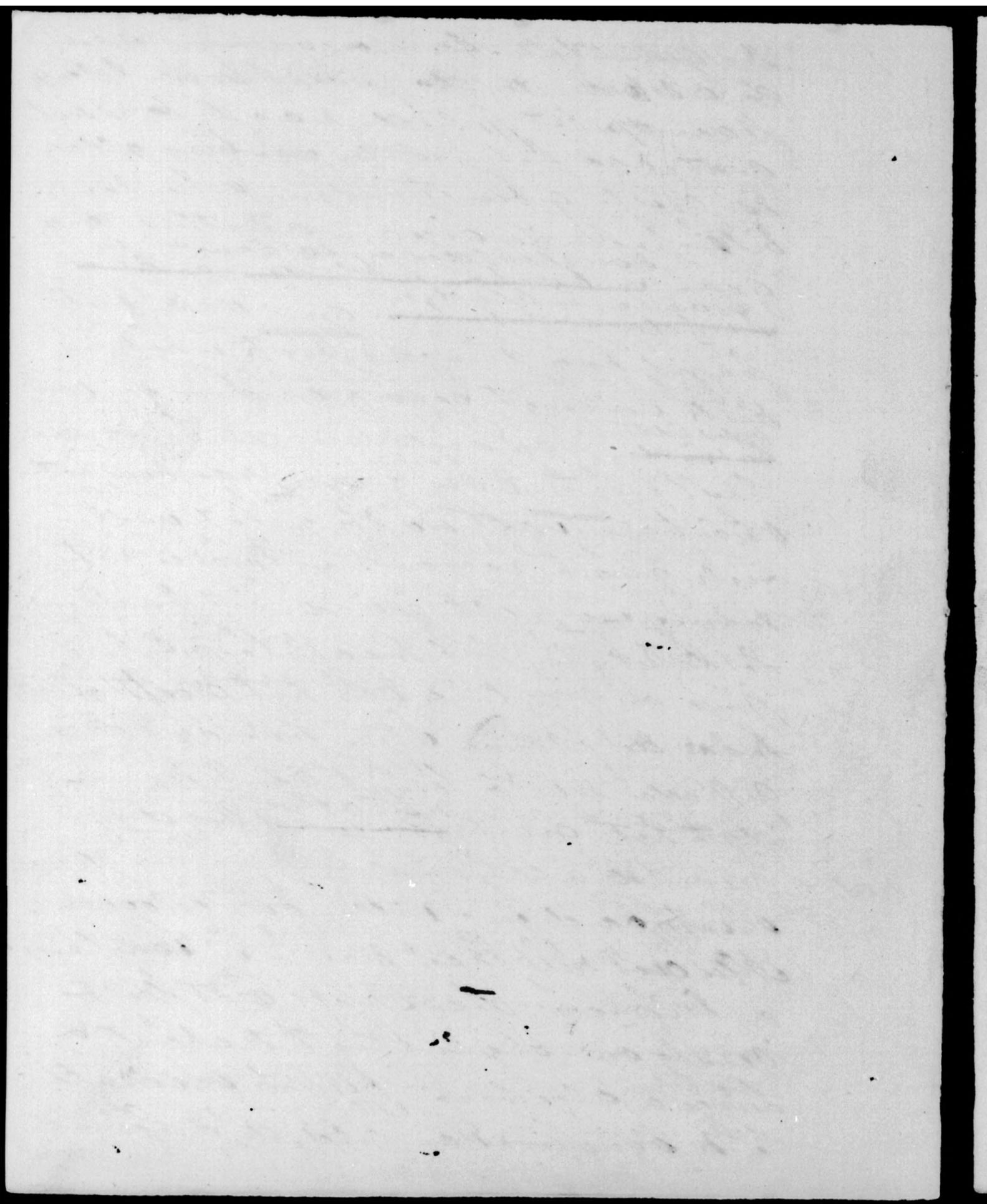
Wat de eerste behaft. Neken den onstandig-
heden, waaronder wij ^{van} Brug. in het
gouden land onder inwonung verkeeren,
dien niet bij uitvoerend bestuur van den Raad
om groot karakteris te voorbijgaen tot
veropen of te vagen. De dag daer bes-
taanwelched, begeerender tijden, opvolgijp
van antroglip gebuertinijsus, dijn dan-
te beter geschikt dan behekkelyke
paemte; de worteling van vrijheid en
zelfstandig ~~te~~ offraan, onder den hem need-
zaam genot. Afsle; (de geftueelain des
vaderslands is daar, om het niet schitterende
bladsyder en indruukkende gftalty
of fram; als het wrr een wch de raag
is van te dijn of niet te huij, wordt de
woordzakelykhed van een mank dijn
bijna door iedearan ~~gemaakte~~ en manlyk
gureld; maar is die raag ^{en} lang
beplikt, ^{en} welau bepalen ziel by hem
die het geweest dijn of ^{of} ~~schryne~~ ^{te} verw
op hem die het hog ^{te} dijn d' ~~terinen~~.
Orlog is een ramp en een gruwel, en
wilt word ~~hou~~ niet word en ^{hem} ~~peurde~~
orlog heijer aangedaan dan in dize
ouze dagen; Maer hij is daer bij treke-
oote

ook hogt icht andiel, en indien den ¹²
eeuwkes lamp over haardstoe en
altaaren, indien de bloedelige offere,
dat hij vergt, en de uitpaanning van
braester, die hij eindt, niet in staat
is overal het bette boven te brengen,
het zwakke te sterken, het sterke dicht
te slopen gouden, dat is een bewijs van
Zedelyk ~~te vijf poorting~~, welke voor de
toekomst eerer hante, die dit verhijf
pl uplevert deinen ^{te} laag overlaat.
Vrede is een ~~welde~~ ^{welde} en geluk; Pax
optimus rerum; maar over de longae
paciis mala sijn niet ontbekeerd. Naar
de beveffing den wachtenhappen, wurde
broedge aanverwolding der kinten geen
schorre tide; maar, op Zedelyk gebied,
groot gescher van verflapping; van
wehrrecht geroe khorste; tot dat grote
gen drang; mit dat middelenstaige
vrede. En M. H. wij hebben den vredel.

Het is waar, wij leuen in constreide,
waerwoor de middelenking veel bewogen
valftaat. Ook is zij alles behalven
onjuikt. Maar in dat middelpunt
der bewegingen zijn wij niet, en aan
deiningen op lekeren afstand gevrent ^{van} _{de}

13

De gevreesde bewinner van Kijf aan de orde van da dag; de hoopte blauw staan op het spie; de rechter kerkomt gaat, haer het geurle van bijc alleen, van grote groeiingheden, of herlaer, bisselingen der aengen, - onkentend heylig op de hoofden en laitens en in gaan is ~~beul en bladende~~
~~gaet en bladende~~
~~gaet en bladende~~ om; maar niets schijnt nog dringend, dicht in halv, niet concreet genoeg om door de voor ~~beul~~ geworden een heelzame schokken te doen gaan, waardoor het vliegbare valt wordt, en het vaste liek gaet roeren. Kijf is ontspijt, menig en op elk gelied, het staathuys, dat beschikbaar, het maatschappelijks; Kijf, die deluyer van het grootste loopt, maar de kleine wijze was op doorgang gescreden wordt schijnt aan te roeren dat het grot ~~niet actus~~ los dien wordt gevuld, als enig alarm en gemaakte voorwaarding wille doen geloven. Als gaet neet haer huys in vaderland en koloniën; maar niets gaet plecht genoeg om ongelukkig te maken, om hing a algemeen feijnt veroveraken, en de overvloed van gelot, de di leeuw, medley,

Middelen dienmaakt, vermeedt de ¹⁴
levensbehoeften, wodt de weelde,
en doch, bijna in een kring, het dure
lijfe leuen te kost van het ledijke
leven voerteren?

Zoncken, waer ce tweede vraag, diech
opnijs, tendy de denkbare dielen
de orde van den dag ~~Lijns~~, de leining,
en stels die beantwings of t'gelyps-
tiss aan het woord Lijns, en wat men
der geest des heils roent, bij utheaching
ghehest ~~wasen~~ om de beteekenis van
het persoonlyk karakter diep te doen
grullen a daardoor h' verhoegen?

Dat het materialisme is deden van
bijzonder gunstiger invloet kan het ten
zaal van niemand bewieren. Zoo min
als onthennen dat er meer en meer
een zeer sterke materialistische
strooming in drucht is. Het teijde
stelling van dat gea het beste en schaftte
dat hij heeft, Lijns eniglijk leefbewintys,
ten leert, laeft dit gelapl van den
menue geesteliche opkoming dan de
anatomische en physiologiche. Wat
de andere de werkingen van den
geest daemey uit de prof verheerde,
en

en een Zedelijke beginplaats, maar juist
het kynslyke weinigheden erkennende,
erftte vorige oefactie producte van
stoffelijke factoren, ter dan bij en voor
op verschillende wijze a|uitkondige
 dies.

- Lijkheid, maar van geen morphologische
kenmerken sprekt lijns.

De naam van het Humanitarisme
winkt schoon, en de binnendeelde wi-

- lennen, waarmee dat op heeft, verliest.
Maar liet men niet, dat het, tenijl
dat de Menschheid verheft, de bekele-

- his van den persoonlijken mensch
tot nul doet ^{af} staan, daar het heet,
de naam der Menschheid, d. alle voor-

= braet, aller lust e' goed uitvoerende
voortuizing oplegt, niets meer en
diets anders dan dijn dan een onmis-

= baar deel einer Onmetelijks en
glijdende eenheid, a dat werk keper
iedelyk en Zedelijke wemeling
niet anders dan aller collectiefs,

a leueig heit "moet worden be-
ghouwd a ondergaan?

By het Utilitarisme, voorzeker, behoudt
dat ik lijns betrekking; eines dat heft
verheft, in aller blang, het ligebelang,

11.

tot en teekelijk beginsel, ~~en~~ verfijnde
baatsucht op het eerste en grootste gebod
eener Keddeleer; maar eens Keddeleer
die alleen gunt han vredens tijzen
des laagste standpunkt van zedelijke
grych, ~~en~~ bij uitwifeling aan hoger
beginsel en aan den adel der menschen
elyk retourneert.

Belangloosheid is desphereus cas
der Morale indépendante. De deng,
on de dengd! Maargelukt gij dat
er voor ware, practische, Rouge Morale,
siek veel heil te wachten is van een
stapel, waarin de geestdrift van ons
abpraktie, de plakts mocht bekleeden
en de bracht moet doen van'd dank;
baarkeid aan een Weldocuer; de
dankbaarheid, het eenig inderdaad
belangloos beginsel, waartoe de
menschelijke natuur in haet is.
En, waar de practische en inigste
van alle overtuigingen, de overtuiging
van verantwoordelijheid aan Hooger,
wordt ten dijde gepleet, en alsoo het
offer van des menschen hogen, en een
waerdigheid geschenkt, is er gegronde
reden om te verwachten dat dat oog
de ontwikkeling, aan de vorming van

grootte, phonen, krachtige karacter en
bevorderlijke lijn? ¹⁷
Morale individualiste, utilitarisme
humanitarisme, materialisme, wat
al is M. J. H. wat als uitvoerende
worden en vormen in een truyding
staan in de Nederlandsche taal? Wat
mij betreft, gaar den leeuw dat de
Nederlandsche maatschappij even
zeemel waren aan de leerlingen en
denkbulden die hij voor den geest
brengen, even onwillig om te opte-
rennen, als de Nederlandsche taal
verbaalting en uitgabt hilt om die niet
een enkel woord uit denkbaar, of ^{te}
beftengelen. Maer hij die azen
geefels ac. geefels aan de leedendaag-
sche vruele debben voorgeffeld, debben
de denkbulden waarop hij berusten,
gewissens door haer in het jadesver-
trich uitgaarden, maar in haer middy
ontdekt. De geest des heils, dat on-
villakeurig en onperfornijk deputtaet
van het geen in de hooft den haarten
der menschede omgaect, en tegelyk
de macht van vorij kniecht ^{luppen} had ze
lijn aand hand gelaant; ^{luppen} ^{zij} wortter

16.

ooral voor ^{zij} in die vorm van helpers
gegoten werden; dese dienen pleets om
le in dat org der moeite t' verheffing,
d' lofthagen, hem invloed t' vermeedenen,
n' ook om den aer lastbare voorwerpen daer
bevestiging s' org t' overvalen.

Hierstaad M. H. er is o' een geest o'g
tiers veel op't merken, waerwa men
dunkt mij. Leggen moet, dat het weinig
gephukt is, die hechtheit verheffing van
het personelyk leedlijkh' leuen te
bevorderen, die karakter vormt; |
wel, waerwa men met het hogen
en trouwte recht veleer het tegen
deel verwachten mag. En wel,
in dese vorname plects alredede,
die gedrevenheid, waarmee men
luk haer lije uitpraten wigt,
dan zijne wegnisping bestuur laet;
die lende linge leefverhoorhening,
waarmee ~~leven~~ ²⁰⁰⁰ van alle leefstan-
dighed ~~af~~ ^{afspreekt}, en d'ch dese car-
reault van datgeen d'ch uyt de cene
schenkt, is en altijd een Leedheid.
^{out algemene mittemans}
Daer het on iek t' sign, een eerste
vereinde geacht wordt, en kind Zijns
trots' t' Zijns, daer woppeker wordt

Brutengewone liekbraet veracht, niet
riet opbrecht om dien boven zijn hoofd
te beschaffen of in zijn hand een ander
of wesen dan een kind; hetz goed kind,
dat naar zijn vader hardt, en op
dien grond door alleen ~~gevochten~~^{gevonden} word.

Tegnument

~~schaffiken~~ een kind ~~heeft~~ heeft ~~als~~ als ~~ter~~ ter
is ~~daalt~~ ~~daalt~~ nog een voldeantjekind,
~~men~~ men niet die concrete benaming
veracht; die iets meer of iets anders wil
zijn, kan plecht hopen, in aantal den
eenuw als een abstractie te worden
aangehaeld. Een speciaaliteit, een
capaactie, een formiteit & welkech,
in uede geval een tafonylystheid wil
zij zij in den ekenneur, en is hij daar.
Sij door zijn charakter iets groots,
zij bephrijft hem als de representatie
een idee, betrekch mettedaad nog
al veel is, was God Almoechtig het
lied ader niet oede veucht tekenenden
daan van, de orde van Zakem voor lief
hemmen mocht. Tot aan ^{ook} dat (de algemeen
geest onder oogen liek pink niet tenkelt
den godsdienstins wordt niet alleen
door hen, die uit ontzaging van Kerk-
of Schrift-gelovf vaithanden, maar uit

20

dat hun prachtelijke teloophelling evenzeer
door hen, die het te goede moesten in
raam der godsdienstighaert, prijzen werden,
ondervonden. Wie anders kan liek
ontreinzen, dat de verholing over
douzer, van de geestelijke werken
als met den dag vreescht; dat
eene edele geestverwering over het Schoone
en Gaede indera van eerhooch en bewondering
elic minder dan van oantideling op
keerigen tyd staats Zeldzamer vrocht,
dat een schemende trippelheid de
religie overtuigingen behoeft, die ten
gemaand, hartschrift der wachlykheid
het ideaal op is des gelied op de vlaet
driift, en het fanatisme van het vaste
dit genoegslieve in zijn laimeijthe
scheulhoven vervolgh. Nivelleien,
anagolmenen, centralisierunghuis
de waestronden van den dag. En geat
da wondeburghophap te leimijnt de
~~slangheling~~^{en} om het vaderland; het
begijpl van Barthouren, waerop de
regeringhpheli goerd zijn ^{breekt de}
~~aan dit voorde~~^{aan dit voorde}, op zagen openheit
breekt nu, die ~~gaen~~^{gaen} openheit heeft ~~gaen~~^{gaen}
ongelof in de breekt van beginnen grot
met schromelyk bij gelerf in het vernoeg
van betta, maatregelen intrudige

de meest
braakt
Lijp;
verbora
te
ontweltelyk.

21

inrichting gespaard. — Dit allereerstige
deurt, dit alles h. Zamen M. H. maalt
wellicht geen gezonde atmosphare
oor een hechtig ledelijk leven, en
schijkt, by het wegegaen van Leo Maagz,
van den besten steun, bij het verdoen
da de edelste prikkels eerder gevoelt
om de wining van degelyke karak.
tus tegen te gaan dan om die te
bewoedien. —

~~In wat; ook wel voorwaarde is mijne~~
~~sagen dat ik er niet opneemt te~~
~~trachten & an de wegen die in den~~
~~ander tyd ter opleiding & an het opko-~~
~~mend geplaatst worden ingezlagen en~~
~~bewaandeld. Dat zij door den algemeen~~
~~goest beheerscht worden is natuurslyk;~~
~~dat byna iedersens gevouwt word & licht~~
~~in meidens of mindre mate naer die~~
~~begin & eugen. ~~tot de groep~~, eveneens~~
~~het en inkelen algemeen~~
~~te bepaal mij ~~beplaet~~, ~~gelijk tot lange~~~~
~~opmerkingen en heel dergant.~~ later

Het heeft in het land van Grotius te goede
tyde ~~aan gepla~~ ontroken, aan geniale
kinderen, die, in vrijt van hunne vaderlijke
ontwickeling en overtuiging inwijding in
allereerste ~~soome tot degelyke~~
~~mannen~~

mannen als tot groote geleiden lyns,
opgevoedt; maar op ~~die~~^{de} het voorbeeld
dove enkelens de kinder^{der} der ~~12~~¹⁰ regen
valcijnen mag ons ~~alle~~^{bij} ~~tegen~~^{te} ~~leer~~^{gevoerd}
~~lyn~~ proeft op ~~het~~^{het} ~~oefen~~^{te} ~~leer~~^{te}
~~leer~~^{te} rekenen, en bij de oefening
~~hun~~^{te} ~~tegen~~^{te} ~~leer~~^{te} een plek van verhitting
~~aan~~^{te} ~~reken~~^{te}, dan te geven, dat met de
verpledde bewegingen in de stofflyke
vercelas gelijker tred houdt, en genis
dag meer dan men insiet of waagauw
dan ander den invloed daer van heeft,
want mij bedenkelyk voor. En is dit aldaar
onlangs
dicht, dat gevall? Mer uit alles goedig,
veelgelijkheidig, ditzelfs, dat de laaste
lyn moet, het eerst. Geen moet van
alles geleidt; vryg van alles gedien,
vryg van alles genotwen worden. En vrygen,
carriere, a den vry ~~klare~~^{te},
op gebukt, de bordent, is het onderlyds
ideel. ~~De~~^{Die} ~~laat~~^{laat} ~~te~~^{te} ~~beij~~^{te} op den
braap, die ~~ma~~^{mag} op den jongen ^{voortrekker}
endeworth ^{van} ~~den~~^{een} ~~verdriet~~^{verdriet}
en die ~~man~~^{man} ~~ont~~^{ont} onerifeld ~~te~~^{te} ~~ver~~^{van} ~~men~~^{men}
geworden, als di ~~men~~^{men} nog niet daer is, ~~men~~^{men}
dat nu van de eisch uit het org verloren
laeft en dien nu vergeten heeft te vor.
men.

Zey it te val? Den dit, ^{mijnheem} ~~bij~~^{ver} ~~valde~~^{valde},
dicht

23

21.
Hij was dan dat een vroegtdags
~~en~~ ~~gezagde~~ en overvloedige toelating
van veelijdige levens der leemwadel
leeft in de pleidling van het Tegenwoordig
gespekt, dat dit had enig verhaal hout op de
pleidings, de bedreidige ontwikkeling
der der geheele mensch. En hij a ~~soe~~,
die tot vreeling van dat intellectueel
leven, de tafel d' eighijk gedeelt, en
de prijsen overvredig acht. Aan d' kecht,
tot vatering en openning, die ook
menig oof oog en lusteloze stemming
verkrijgen de een door deser bedoroy
maag. In avocaat, indien gelijk vele
bewerens) de verhoeder heet des leen-
vakk, trouwerit heft in dijkhoukend pro-
granna praelt, en daarop hij gevoren
wordt doch met gelijken ijers te bleggen,
dat phrikbult des eygants, de menigte
des phostieren, de nacht van huis van
den offinkenden traap den tel niet
ginnen, en zulk op het gebied lijns
aefnijpendecongrie meer ligt land
en drang ~~des goffs~~ te bewegen, Lijns
lijnen op het een bouen het ander te lotte,
en lijns kraesten ~~aan wat het oock~~ ^{aan wat het oock} lijns
oof pinks op een ^{hond} geleest te beproeven, dat
er

22 er wel vee lijn dat riet i[n] hem ont-²⁴
staat, dat in den knop gesnood word,
- en den ben helsf de gelegenheid niet
glates wordt een eigen braat te
vermen, wat in de vorming van
een eige karakter te waecten. Taai
de leeftijds lijn enig diet brigt, dan
vergrijpt na liede tegelyk aan den slf
en hark, daer bedreigt men niet aan
het leven en bedreft een leven. Het
ware het met de menschheit gedaan,
indien dat opleding wesen den, op
dize wijze faire niet in nadrukkelijk
ontstaende, en letgeen men ontrukkelijk
van blijvende roem op vernietiging
dit lieg... | 44

Voorseker M. H. daer is bij het geen
a dize bephouwinge sonder es en waar
mocht worden bworoden, een broest. Het
is dene; dat de menschelyk natuurn
verkreechig, taai en, in hare edelste
vertegenwoordigers, tegen alle prof.
domingen bestand is; dat het niet
antreukt om voorbulden de groot
geesten en brastige karacters, die
ook onder de, man den legge, ongunstigste
omstandigheden en schadelijcke
influuden

tot hun groothed en kracht gehouen lijen.²⁵
 Maar welken enkele, in dien vole leen
 sterken tegen de verdrukking en groeiing
 en horen kunnen, het nacht de verdrukking
 die hen heeft opeist bij horen een.
 Maast, niet een wapelyke of over-
 schillige zaak. En diez soet moeckel
 door de ledelijke ontwikkeling van een neefje
 geplaatst, ~~die in heiliger voorvoering haue~~
~~deugend haft~~, ongunstig of ledelijc
 is, dat is niet gewey dat formigen
 haer kunnen waarderen en niet
 waado lieden: Dij die dit issien, en
 dat vromogen, moetter alles in het
 werk stellen om haer te verbeteren.

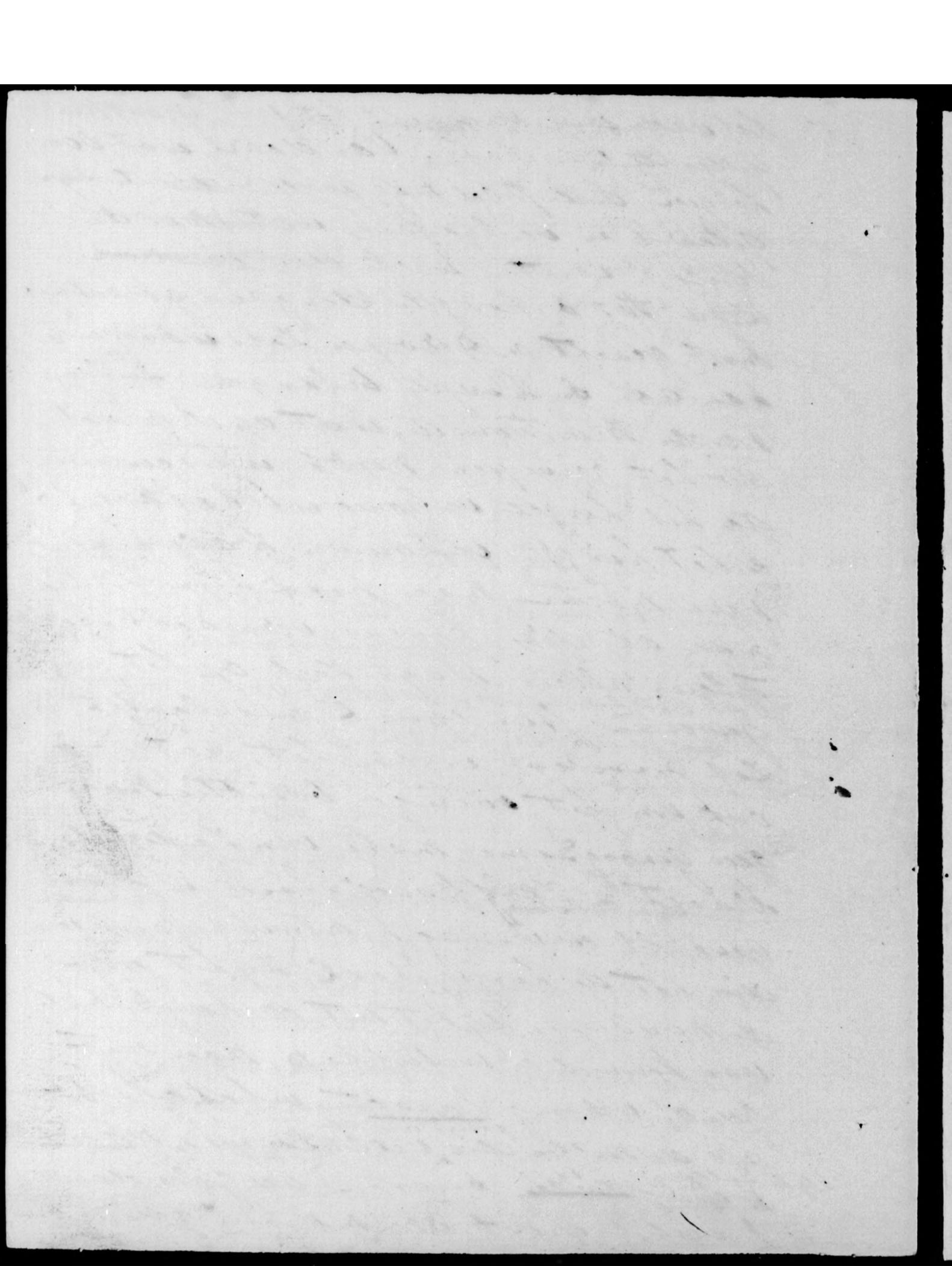
En mag, in dat opicht, het oog van
 alle goeden en wijzen niet in een
 enke plecht op de Stagpholen ge-
 vestigd blijven? To de overtuiging,
 waervan ik vinkelen moet voordringen
 te lijen, ongegrond, dat dese dangoeling
 verbeterd, dat dijn schachlyke onvoldig
 beftreden en bractteous gemaakt worden
 dullen, in de sefde mate, waarin dien
 den gompha omvang van huren ledelijc
 foek zullen beftien en door ova tot
 karakteren.

261

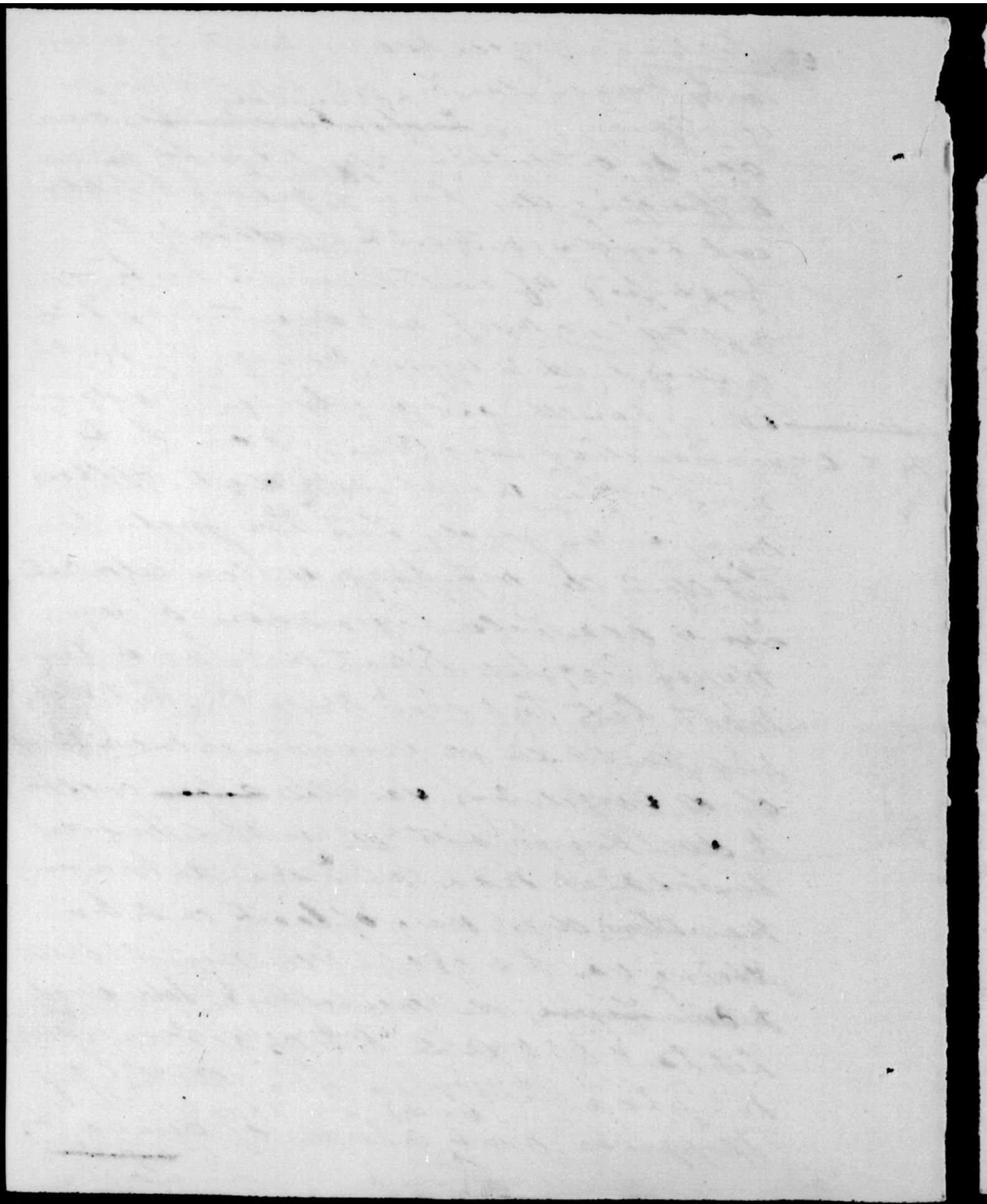
Carakter oorning ~~lede~~ ^{verrichten} tijzer let
haar te ~~seem~~, dan den rechtvaardigen en
dienstlyken eisch der maatschappij en
van hare diensten de behoeft hervordig.

Hat Lijn loopeghoeden? Lijn niet niet
de inrichay, waer aa het vaderland de
bloed tijzer donen trocthouwet tot hunne
houpte a laetsto, tot de uitvoering, haren
opvoeding; de bloed tijzer donen, die
dan dan ewelshuullen des als mannen
in maatschappij dullen hebben optheoy,
die teponel en ael, en lang het ~~te~~
~~merkelijk~~ ~~te~~ dat diec maatschappij dullen
geen entmakers, die enclige zullen niet
~~de maatschappij~~ ~~en~~ haer diec te
heen te ~~Lijn~~, in hare blangyfthe
kringen, de maatschappij te ~~Lijn~~. ~~al~~
daar beponel is, van uit diek ringens en
in die kringens niet te fietew, in volde
d hebben, ~~haen~~ ~~10~~ riecht te ver-
spreden, kracht te oocu; al, waervay
oor de haalte tochomt Lijn ewelijc
ondijm, Lijn waardering haer brikus,
Lijn trap van beschaving, Lijn watcappie.
Lyka beteekenis, Lijn leedelyke waarden
maer en wordt Lijn geluk a Lijn care ~~op~~
~~te~~ ~~grat~~ ~~geloete~~ dat afhangen,
het

25 dat vaderland, van acht tot ^{het} groottes ²⁷
gelielte van daer. Van daer, wat door
datgenoemde sted mag worden daer te ligt
geleerd en verkregen, wat door de
telyc en rechtin, welle dan verworven
zijn, tot de hoogte dingen gerechts
moet geacht en geroepen sal worden,
dan aan de hoogte belangen alleen
worden beschouwd, wat op de plaats,
die het geroepen wordt in haerem
an het hoogte vertrouwen behoeft heeft
en het hoogte vertrouwen haarselijc
wora mocht — maar niet dijn sal,
maar al dese schone verwachtingen
teleurstellen, maar liek op het aan-
geworen standpunkt misplaatst
sal gevallen, indien het, wat het
ook van het overige beritten noeg
een genoegsame mate van zedelijke
kracht en zelfstandigheid in liek
gevallen en vervaagd ontwikkelens, in-
din het de hoogte schok, zij het niet
a. redigo, zij het niet de hoogte mate
van kennis en wetenschap, maar niet
geen of weinig karakter verlusty heeft,
als overvalken die ^{gelyc} veldtakken, meer
slyke ^{zullen} te kussen, als gelanden
mogelyk groot, als menschen gering en

27.
Stellingen geen hoger recht of wader
toch kennen dan hij als ~~gedwongen~~²⁹ verdienens; en ~~zelfs~~ ~~voortrekking~~, ons
aan de ontdekking der waardelijken
uitbreiding der kennis genoegh hebben
om tot den ~~situatie~~ op dadelijk
te passen, of een sprekende reit —
en dit alles moet, met de ontdekking ~~van~~
en door de edele wijze, waarop zij wordt
~~voorgehenden~~, als ingeboren worden,
met verrechonding achtbaar van het
woord tot zijn ~~denkbare~~, dat, oft hoewel
men in een goede lin toe preken kan,
dit door der ontdekking, in den eigenstaet
lin & haer zelen liggen dan of den
mezen liggen. Want niet het weten,
niet het toch niet maar om het weeten,
niet plecht om de verrijking, maar ook
om de veredeling van den eigen geest
to den lijser, met de uitbreiding der
kennis niet maar om hare uitbreiding,
maar door dese, voeg of laet, om de ver-
heining van het geluk der menschheit;
~~tot den~~ Lijser, der menschheit, voor wie
het hart die ander niet op gaderen van
ontdekking niet mag gaan punten, haer
klapende moet gehouden of gemaakt.
Want
Lontae

29

Opheling voor de Kerkelijke gemeente
en voor de Leidse overheid liefde
 der verheven blank; Opheling voor
maatschappelijke betrekkingen lieft
 heel geringer, en is het, indien men
 in een maatschappelijke betrekking
 twijfeling meer dan, in de maatschappij
 en standpunkt van ziel delver leeft, maar
 niet wanneer men die aan van "be-
 trekking", in zijn natuurlijke betekenis
 als ondiepen ledelijker zin op-
 vat, en de maatschappelijke betrekking
 beperkt als de aangeworzen richting,
 waarin men de invoudige betrekking,
 die men als lid van het gezelschap op
 het geheel gezoecht, onterdaad, na
 spelen en tractoren, is een weg van
 onmetbare werkzaamheid ten openen
 baren. ~~is het in algen volgt~~
~~dat in den oogen~~. Met andere woorden;
 indien er liefde bestaat, liefde voor de
 maatschappij, liefde voor het vaste land,
 liefde voor de ~~menigheid~~ ^{mensheid}, liefde, en daer
 door weselijke en heiligeelke deelname
 en het gemaaftschappelijks belang; liefde
 en daardon drang des harten om ~~aan~~
~~deel te nemen~~ aan dat ~~een~~ ^{een} gelijk toe
 egaalde

80.

verbinden en mede te werken, met dach
en heel mede te werken tot het gij:
heiligchappelijke ~~overlijden~~^{overlijding}. De orkunde
dusgh behoefh dan onderrichting, de
dwaling aan terreeltwijzing. Het
leed daer verachtung, de zwakheid
daer opferming, het kwaad aan
beperking, de Zonde daer ontstijding
daer perselykheid daer troest, - de
dilvaat daer bewoering, de maatschep
~~menschen~~^{mense} daer verbetering, die menigte daer
bestraft - en daer de heiligheden lieg
die in dese, behoeften mocht voorkomen,
en die dan ook selue mocht voorkien
worden niet alleen van de heilige
kunnen en daer velen ^{zijn} behoorambeten,
maer ook niet ~~het~~ ^{het} blote van heilige
loop voering en niet de godelyke
verenigter om daer daer op de grondte
en celerae dighte wijze te solden!

Voornaar niet minder dan de
godheit ~~de~~ leeraar, wiens voering
dat is de menschenwille in te gaan
met den Evangelie, het welk niet naer
de mensch, haer te midden van het volk
tot het, dese heilige te bewegen en als
in bewiel van haer selue, tot ~~en~~ ^{haer} harten
geluk; niet minder dan dese behoefh
hem

31.

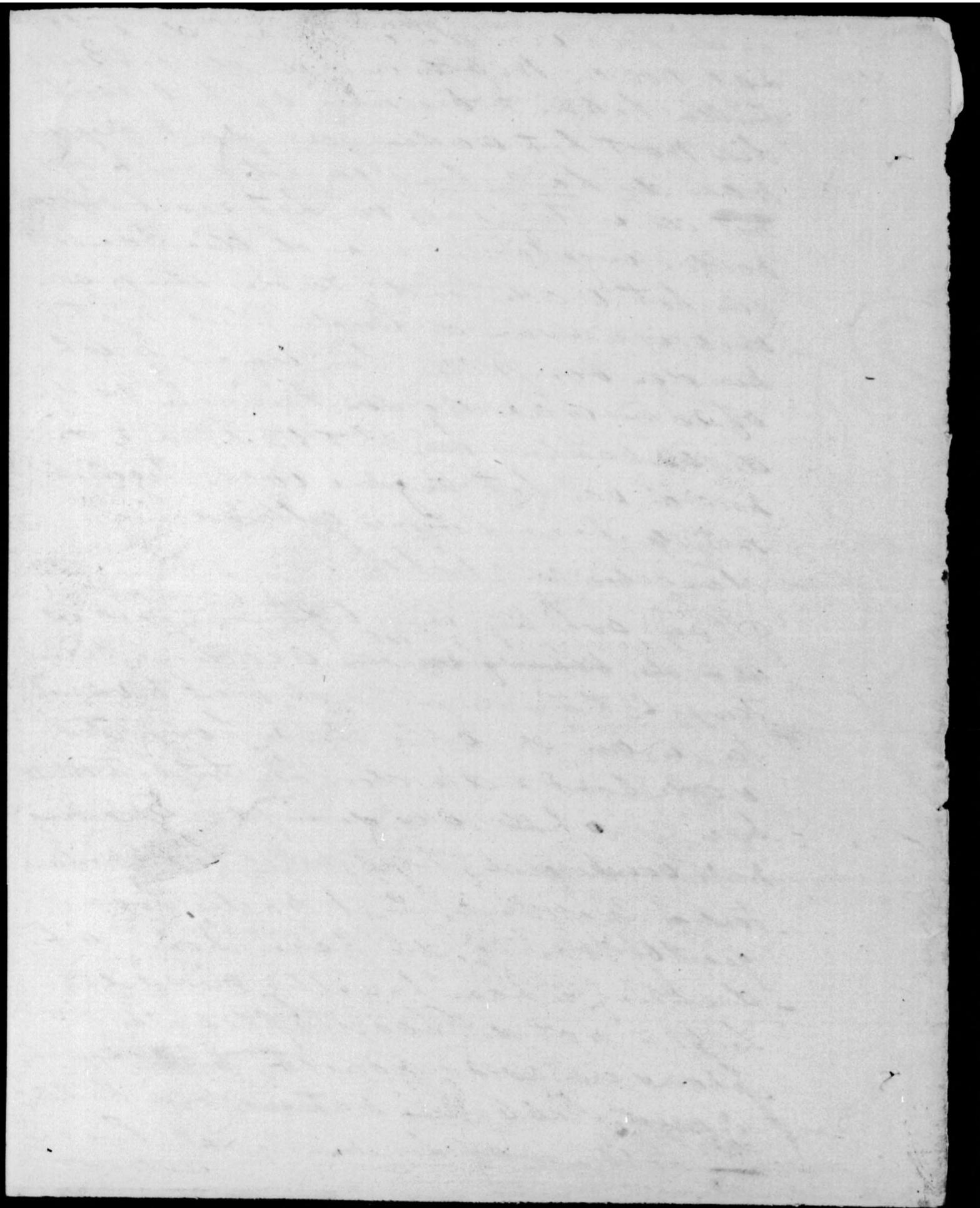
fke
bijzetting
an

hij, die in haer middelen optreedt om
dat lichaamslijf leed te veroordelen
dat Aeropha leuen der mogelykheid
verlengen, by de witsuppep, die hem
in miracula aan de hand geefth, heb
paraaf voor dat er hem de kwaet te
~~vele~~^{vele} gafft. De welkomene heeffendigheid,
ook tegen over geestverwantsch, bij dijs
grond van afhankelijkhiech van lijen
dorps leender, de vastheid niet verdaag-
daamheid, de oprechtheid niet minhaer-
leid, de ijver niet verftaad, die tot
het paratje van daer certyf behooren;
de selfverloochening, het geduld, de
ghele heldernoght die de laetste aan
de lieb- en doodsbedden mochten
voegsellent, en de selftrotsang, dat
hy hoger over de waanvryheid der gesindt,
en daer ondank van heiffelden dooidig
laeft, mocht tot ~~dat~~^{de} herte te gelijk
met de intellechte behewantlied
en de verandert hervis ^{en den ghevoegd}~~en~~
lebbens.

Wat voor manner dij wesen mochten,
welke mantelyke dengelen hen mochten
verfieren, die in hoger of lager bringt
tot regeeren lullen groepen worden,
aa die op het hoogte standpunkt het
eoor van ^{den} Haat, ~~die oock trebekomende~~
de lang voor dijn car-

en de Zorg voor de enels aan der volk³⁴
Sal worden trebitrouw d. den heb Baelt
Lilla hebben te bedelen of te besieken,
dier moet het worden gevolden begrepen,
wan de heilighed van het recht tegelyk
met de wetewijzen van het recht noch
worden ingeboren en daerbaarder
den het Vaderland; (zonder diep ge-
- vael waervan de Onder Leit niet
kon den voorstellen hoe iemand groet
of zoenwaardig kon heinen Worda);
daerbaarder van het Vaderland, de
staat van het eigene volk, tegelyk
met de kannis sijne geschiedenis,
dengela en gretchen.

Maer ooh ~~lij~~ ^{le vooraagde tot} uir bestemming het is
(al is den ~~staat~~ ^{staat} der Academischen
Tempel) dat aangeslagenst werk te verrie-
ten; in en de ontluikende herv des
vaderlands die door hen tot het vaders-
- bese genot der academische opleding
wordt voorbereid, tegelykster haer vorstel-
- tes en landlieden. Liek oft die hooge
geestbphaering, die hare phare uit-
- drukking en haer trachting middels
leeft in wat de doegtaphaerden
schouw en goed gedacht, geproken en
gescreuen hebben dat inwend Lebby,
~~de~~ debben, of horelanig Sal hem
invloed

33.

invloed lijn, en doen er oecu hart en
hun boren hecht dat het schoone niet
verent dan in het goede, geen last or-
valt van het groot ontraag, hewelk mens
verfchuldigd is aan het gelijk genoed.
~~en gegeven~~ Hij moet goed weten wat hij

wil, die in dien het beste wil, en
en geuthracht bissitten evenredig aan
de vaderlijkheden en de mitsenig-
heid van zijn schoone maar leeuige
taal onafschiedelyk lijn! Toch dit
alles moet de Hooge Laatste school
hem een photo ^{geven} dien vrijheid, mete-
de delijk, en niet alleen dien kennit.
dilke verftandelyk of selfs oer-theul
is. —

Maar is wel opknond de Hoogephord,
daer het op karaktervorming Santonk,
de Laatste, de school bij entenheid
wel? Toch niet ouder dat leven, ~~leven~~
^{werken}, dat latere, dat volle, dat openbare leven,
Iuffs de dulte het niet nooit wan-
leid gesegd:

En bildet ein Talent ^{seins} in der Stille
Sich een karakter in den Strom der
delt.

O voorzeker, dat leuen, dat allen ~~menschen~~
niet opknont te wetten, bringt ~~en~~ wat
Lijn doch landvaart aan ~~en~~ tot dij huytte
staet en ~~toegang~~ schoonster glantz, en
de.

34 de vrouw der wereld, die de swallen meest
geeft, dwingt de stikkeren onheusse
braek te doen en te oefenen. Maer
dan er van den jongen mensch een leuen
is, denmek mer das enig ander ~~dat~~
~~dat latere~~ gefticht is een voorbereiding
daar dat latere leuen te ligen. Let ic
wel dat leuen een enke ^{en een vaste lijd} -
~~dat mij~~ ^{dat} opsethelyk met ~~dezen~~
glaan ~~gaan~~, die zekelijc, de vrouw
der wereld niet is. maar toch ook
daerlyk ~~die~~ ^{dat} thelle niet; en des ~~wereld~~
^{na volwassen} kleins ~~wereld~~, daarii het aan geen
leuenvruchtades en waerstand ondienende
beweging ~~alhier~~ ontbleekt.

Of is dy niet ~~en~~ ^{het} wereld in het klein,
daam byna alles wat in de ~~wereld~~
^{in het groot} wereld voorkomt, wat op ~~zijn~~ wijze en
in liden te verstege waardig is,
die standaet ^{de} wereld, mit alle oorden
an lande, mit ~~de~~ ^{de} ~~king~~ ^{king} der
maatschappij te dama gescreid, tot een
ghelle verbonden, daarii, door de
grootte onvheid der handelaren,
de onvoldigheit der aannemingen, en
de bevruchtigheit ey openheid van den jongen,
leebtijc, da alles te berde komt en van
alles ongaat? Geft dy niet hare
helden en hale mannelicke; hale

Val kan door een oproeding, die niet gewant
is tot ~~zij~~^{bijtorn & woken} ~~zijn~~^{Lijn} bedoven, ~~zijn~~
~~zijn~~, val van verkeerde flor te hebben,
aangenomen; ~~dat~~^{dat meest}. En het nu grond wond,
die ~~en~~^{het} hoffel, nu, ~~woude~~^{woude} koue, ~~naer~~^{naer}
Londer de verlammede druk van valse
schaante, veranderd worden kan!

In dat vooroor ^{Coude} maakt over niemands
vrienden, en, voor het ~~caud~~^{caud} i men in de
heue Lijns vriende vry. De leuse is
enew, en tyd en plekts de rechtte voor

36

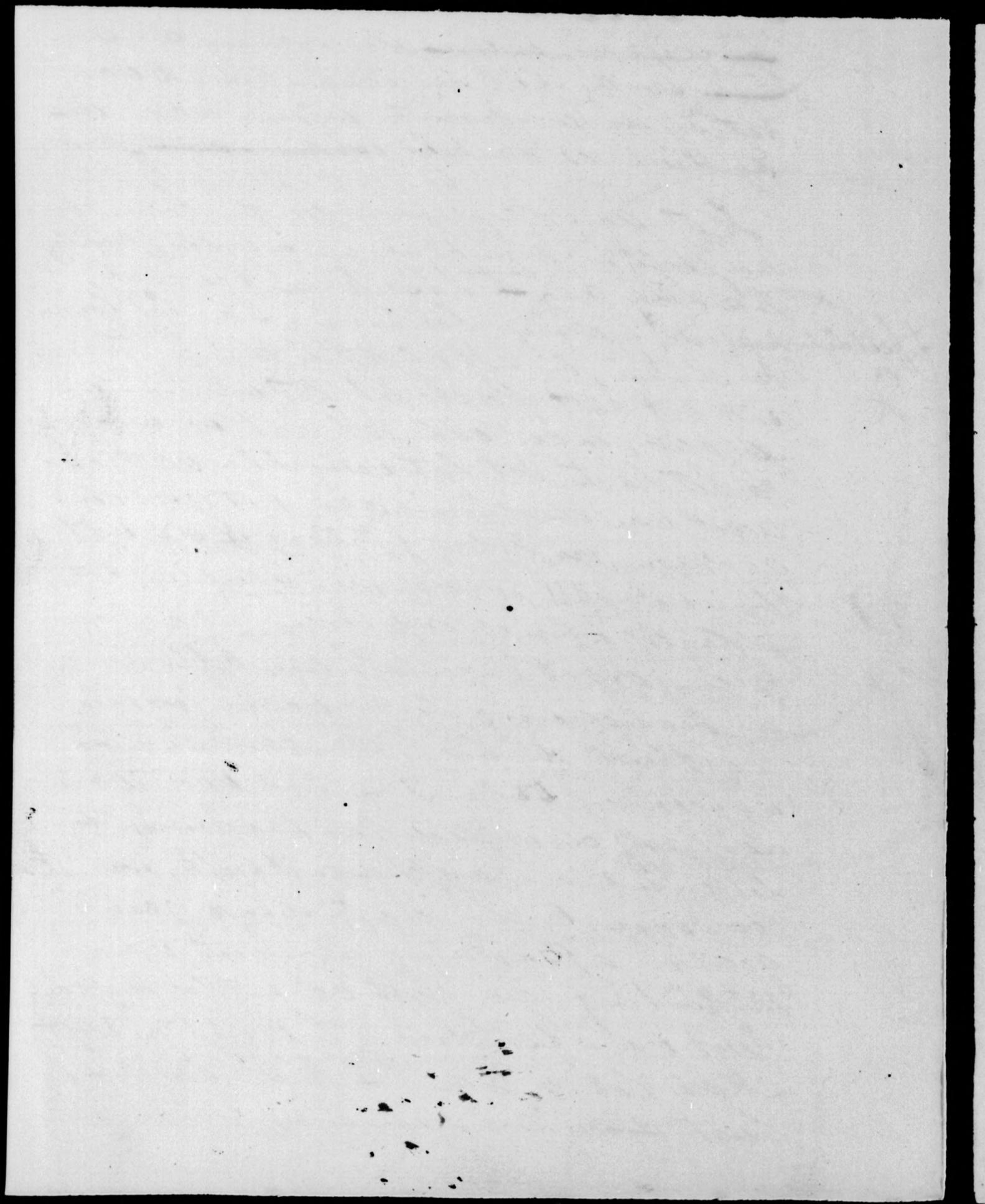
Hy doa ~~huuse~~^{is omgaan} ~~tu~~^{is ontgaan} d' ver
weren, maar ~~dit~~^{is ontgaan} het blyf van ui.
- Antwoordelykheid & wachten, die tu Selfstan
= Sigheid hoopt, die de tractie heel lijns
sproopt, die beginkt te begrijpen, maar de
beginpler, waarin ~~nu~~^{en} is opgegaen, treliet
~~in~~^{en} ~~de~~^{de} werkzaam machte. Eens
het vrye ~~lijn~~^{lijn}, het voor die Selfver
antwoordelyke is niet zucht ~~het~~
lijne lever. Het bejef hier van geest
~~om moed~~^{om moed} die selft te ~~lijn~~^{lijn}, da ~~est~~
hy die Selfstaan aan te grijen, den
~~moed~~^{moed} om wijs te oluren ~~lijne~~^{lijne}.

~~Ma~~^{Ma} is bij ~~ri~~^{ri} vollelyk in de heue ~~lijne~~^{lijne}
~~ma~~^{ma}; die heue is laien, en het is
~~de~~^{de} tyd ~~de~~^{de} oproeding, door de kindschap,
de belangloose, de ~~oprechte~~^{oprechte}, die met
verkeerde heid na vreeszijden van honoren,
getrouwte vredschaps, die een oproede
macht is, op dien leeflyd groter dan
enig anderlyc of het mocht de leedlyke
invloede ~~lijn~~^{lijn} uitgeoefend door ~~een~~^{een}
~~een~~^{een} Leermestry, die onder den ledde.
- Meester & ziel, door het indru hockende
en oantrekkelijke van eigen ~~lijn~~^{lijn} por a kerath.
de harten dor liet open, en door de einigh
- En ~~es~~^{es} bezillende gewaerdorungen van
serheid & bewondering, waer van ~~lijn~~^{lijn} de
veronley onwillkenrig daarop alle ~~oorm~~^{oorm}
van

^{van}
~~van~~ wijzen, in wie de jongeling die aan
^{hunne}
~~hunne~~ vocht. Ziet het ideaal liefs van
~~dat hij den~~ ^{oer} levenscher te wezen, en haars wie
~~hy liek~~ as van self ^(vermen grot gant.)

Wat de volledigheid van den lezing der
 openbare oratorijappelen, in welker Middel
 men lich ^{en} ~~oer~~ ^{en} loopt, beweegt,
^{feestelyke} dat dit gedenkens berinnering aan dat Connex
^{en} omniuum, bij dat phantasten religie studie,
 ontwikkelt niet plaats tot dat verroemen van
 de blik, maar ook tot het vereijken
 da het hart, dat het verwoekha van dien
 geest van deelname ⁱⁿ het gees sens
 anderen, van belangheilzaam en al wat
 belangrijk is; van een opeind van
 elke wareheid op ieder gebied, en
 de een onbekommerheid van bephoring,
 en beoordeeling. Torder welke geene
 groothed da diec denktbaar is, —
 is algemeen bekend a dat voorsturen
 den land die volledigheid monumenta,
 del ^{connex} omniuum aangehoude blijft, en
 voor zover er bij de jongelingheop geen
 geest van afstanding en geest van
 uitfluiting, en geest van uitfluiting en
 geest van afstanding te wachten heeft.
 Maar ook de studie, ^{elke} studie, als studie
 dient, doorin lich leert een oppervlakte

naamen van karakter, geeststande ⁴¹
 Lij geweest, en velen levens akers etc.
 & wat geworden is, en tegelaten
 der leidende. En onderrechters d'ijns juug
 en jongelinghchap hij oft dyne wettelappels
 ontwikkeling het heeft te danken heeft
 gehad, of zullen hem karakteren van
 den geest tomen. Want elke gave is
 een kreet, en elke schorre vereeniging
 van gaven is van groote kracht, maar
 dien nuh is zoo gespannen dat het
~~oec~~ ^{oec} ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~ ~~oec~~
 niet staft, en de grootste kracht heeft
 dan gegeven is, waar dyne ledighe
 het d'yr voorstaande kaerde en bewe-
 sticht staft, en de harmonie van
 Lij wisen bewaerd is.

#

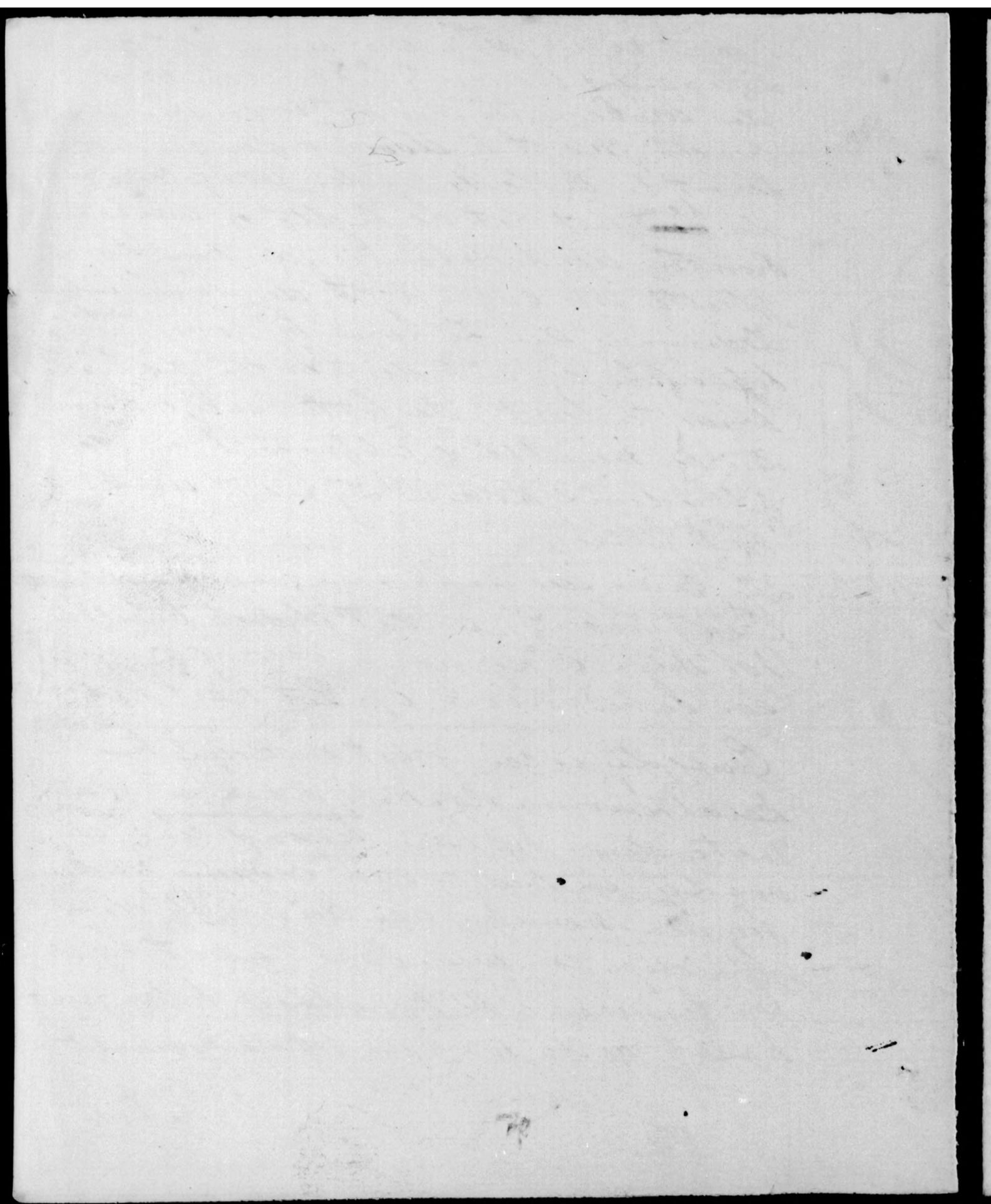
Gaven wij te kennen M. H. dat elke
 studie, elke artig ondernomer en door
 gedette studie, als goedanig, den ledighe
 monuk ^{en} onderstelt en helpt vormen,
 en moet dit natuurlijk en voordele het
 hecht het quaal d'ijnt met die studien,
 welk, wat hin voorwerp op inhoud van
 Lij, die mocht inspanning, de grootste deger,
 - loochening voordren, evenveer ^{maak} het
 was Lij, dat die studien welken
 inhoud liek meer rechtstreeks tot den
 ledighe

mensch vindt, daardoor een à dit oprecht
eigenaardig voorrecht heeft te hebben. De studie
der christelijke, die de wijsen van den
mensch bewijst te doorgronden en onderzien
daartoe ontleden; der godgeleerdheid
die hem met het delijktje in aanraking
brengt; der ledekunde, die hem zijn
plaester voor oogen stelt, der chirurgische
ledekunde, die de hem bij horen leert
beschouwen, en uit de dropte moeders
bevreesden leert; der letterkunde, waarin
zich de menschheid oppriegt, en den
geestesdienst, waars in zij aan't werk
wordt gesien.

De studie der geestesdienst heb ik het
laatst genoemd, omdat ik, met betrekking
tot mijn onderwerp, over daar volg
een inkel word op het hart heb.

Genis, zij is een groot middel ten
karaktervermindering, mit daar en haar
mate daar, by hare behandeling, een
oog zij, en meer en meer geopend worden
vor den mensch; aan den mensch de
schuldige eer wedervaren; en wat haer
vor den mensch en de menschheid belangrijk
staakt op de wrigga worde gebracht.

Mits

Mits daar er maar mete daar een org
lij op den manch.

Hier herinner ik mij het word dor onder
leidscheder mijner jongelingphap, bij
het onderwijsen der historie meermalen
in den mond gevoerd, dat Aardrijkskund
en Tijdscheenkunde de twee oogen der
gehielenis zijn. Dat hy e male
bepaaldelyk wele vild leggen en ob
de vredestpraak nog verder stelte da,
om mij e mijns gelijken en sterke indrik
van de kostelykhied en onmisbaarheid
deren tene hulpsta dien te geven, heb
ik in de lichtsinnigheid mijner jugo
verseind da h' vragen, maar later
mebleggen dat hiervan het rechte org
ha hobs op de betekenis der gebur:
tenissen, indien hij tyd e plaats, indien
lijdet weer en het wanneer, niet
aller eindunktelykheit o de liet org handt.
Maer in de geburtenissen is 't wel, na
de onschbare hand, die de leidt en
befrikt, de groote factor der mensch
bin de aangaan en die er handelaar
in opfreest, en al had men behalve
het onmisbaar orgs aer, bovenop;
gaand, duidend orgs vorr alles en
door allelei, enas dit een orgs ^{duft} ~~sch~~
~~sch~~ ^{duft}

is niet

44

het erg op der mensch niet; de bepervend
der historie kan nog in menig opzicht
nog groezen hebben. En ~~gaar~~^{gaar} niet, maar
de ware mocht in den zedelijken mensch
~~schouers bewaren~~^{schouers bewaren}, die ~~genuiglijck~~^{genuiglijck} moet. Hoe organisch moet
er zijn, moet gewicht, moet gevonden
worden, om de ~~zijn~~^{zijn} zinvolleig optredens
tot een innendige oppleheid te kunnen
bepluiken, en van de openlijke daden
dankdelingen tot de verborgene rouppen,
en dalks niet om te oordelen, maar om
te begrijpen; dat van ogen en leids
en vreeseling te maken van al wat
gewagjeau, flauwrikken of oot liu
kruide, oppigder, achterling verlaaten
kan in een meesthelyk gemoed, en datgene
te weeg te brengen en te over overhaan, uit
anderzins dan overblaat been schijkt, en,
onverklaard blyvende, konclact op
affeitje maakt; de vatbaader, de
snuigraamheid va geert, mist alleen ons
lied (in alle onstandigheden) te kunnen
verplaatsen, meer ook on liet te kunnen
indijken in alle lietstrettanden, in het
spel der haethritten, de veinenvalding
der geslaechten, de werking & onderwerking
des ordbufferden eigen schapen den de
androphilende karakter in dense velerordijc
scheeringe ~~overtredings~~^{overtredings} intrekken. Wel
is

45

is haerd voor alleen dat de tooneelen
van het verledene al niet besloten waren
beveelt voor onze oogen verpaixheit,
dat is haerd voor alleen dat historische
figuren diet pleusto figures zijn
maar ~~waren verleende~~ ^{waren} Memphis, van wie
es h leeren salt. Het is door het best
van dit vermogen dat de civaring
~~der levens~~ ^{der} ~~beste~~ ^{beste} ~~beste~~ ^{beste}
~~opdragwys~~ ^{opdragwys} der gephiedenis & hetwelk
de vlijtigste doopnuffeling van archas
en de gradelijkste uigelyking der docu-
menten niet kunnen geven; dat is door
het gebruik. Van dat vermogen, door de
vrijenig ~~van~~ van dat de gephiedenis der
mensheid ^{menschheid, en} ~~aan~~ ^{en} menschens, van
selfkennis, van de ~~voordelijke~~ voor-
bring van manfchen dienstbaer word.

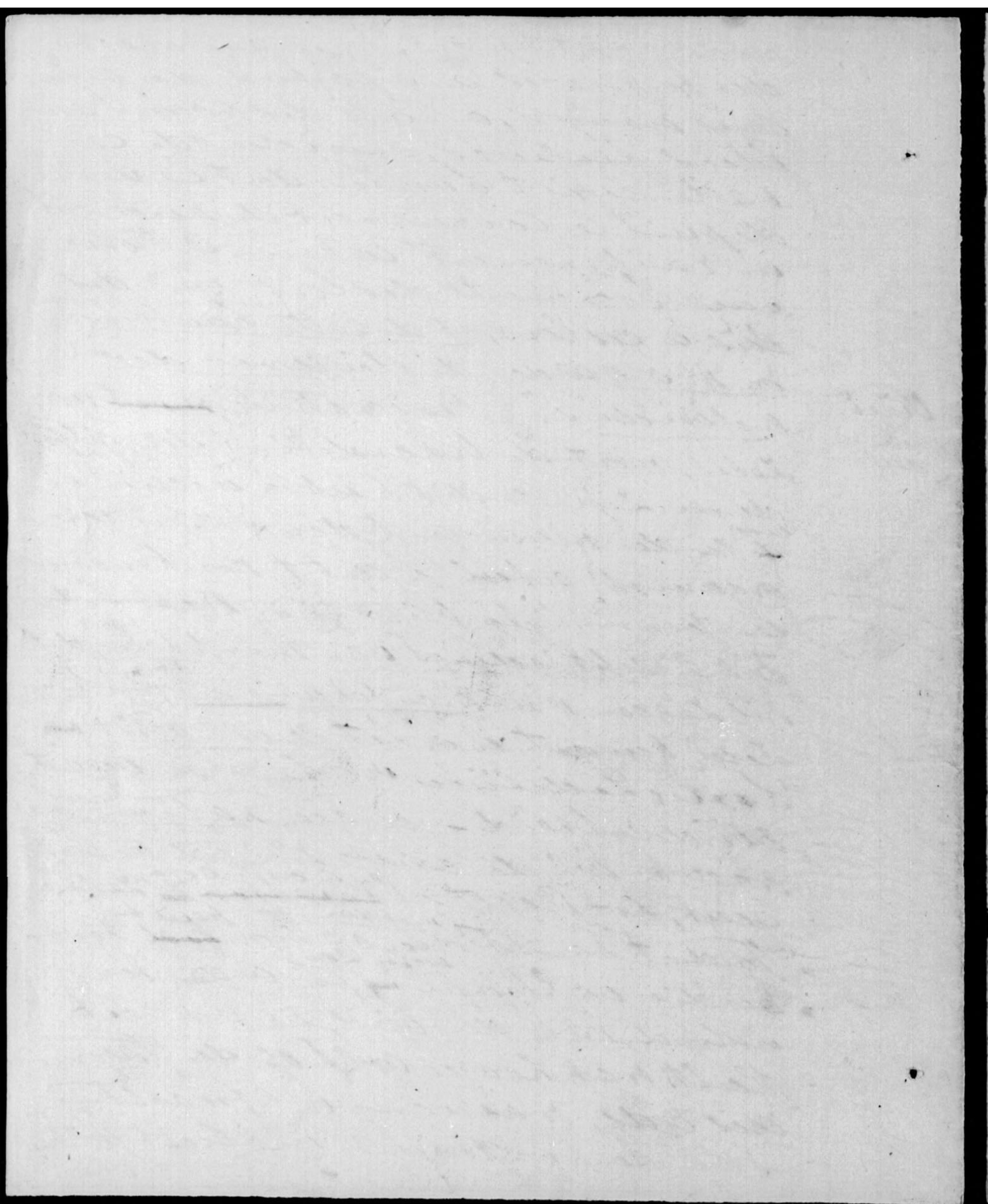
Maar onmogelyk is dit, wanten bij haue
bhandeling toegegaen wordt, in die
zieting dat ~~men~~ ^{men} tyd, die er der den
spunkt is, al het bijzondere in algemeene
beppeningen te verdienken, ^{al} ~~het~~
concret. tot abstracten te vervloekten,
en meer ^{nochtans} dan de opsielik der ~~gephiedenis~~
door de pen van ^{genuw} ~~genuw~~ ^{het} ~~het~~
Moralisten ^{genuw} ~~genuw~~ ^{het} ~~het~~
ontstaan.

facts
van
medebrug,

14.

an une
worder gescheert word." Apres avoir parlé ⁴⁶
des peuplages aux peuples, des peuples
aux moeurs, a parle des moeurs aux
idées féculaines, aux idées de ce
vaste esprit humain dont la vie
depuis le commencement du monde est
un raiffrayement continu. On trouve
aussi evenements des lois, pour des
lois à ces lois, et de cette hauteur
on n'a garde de distinguer des
individus." Pragmatiek, ~~s'entend~~ was,
Loos, moet de behandeling der gephie
denis Lijn, en dit hebba ingesien is
~~een~~ ^{de} los der nieuwe tijden; dij is een
organisch geheel, a ont te merken
een formele blindheid, maar het is
tak d. gephiedenis van menfchen, dat
kil deggen van menfchenselen ^{van} leib
delen bewint en in het levol berit en,
daarec zedelijke vrijheid en verant-
- oordeelijkhed - en geen ratiu ippe,
daarwa oph de edelste liel, di begaafte
geert, het brachtigt ^{in orgz, oorza, blyf,} leidet ^{niet dan} begeut self.
= Haadigt karakter ^{wegen lang best} hord-
- hendig verschijpl ^{is} een, on den den
invloed van den wind, die er staat,
hecht wat hoger golf op den storm
des tyds, waervan in afwachting
van een volkomen in de leedt stellen
van.

Druck.
Mélanges
94.

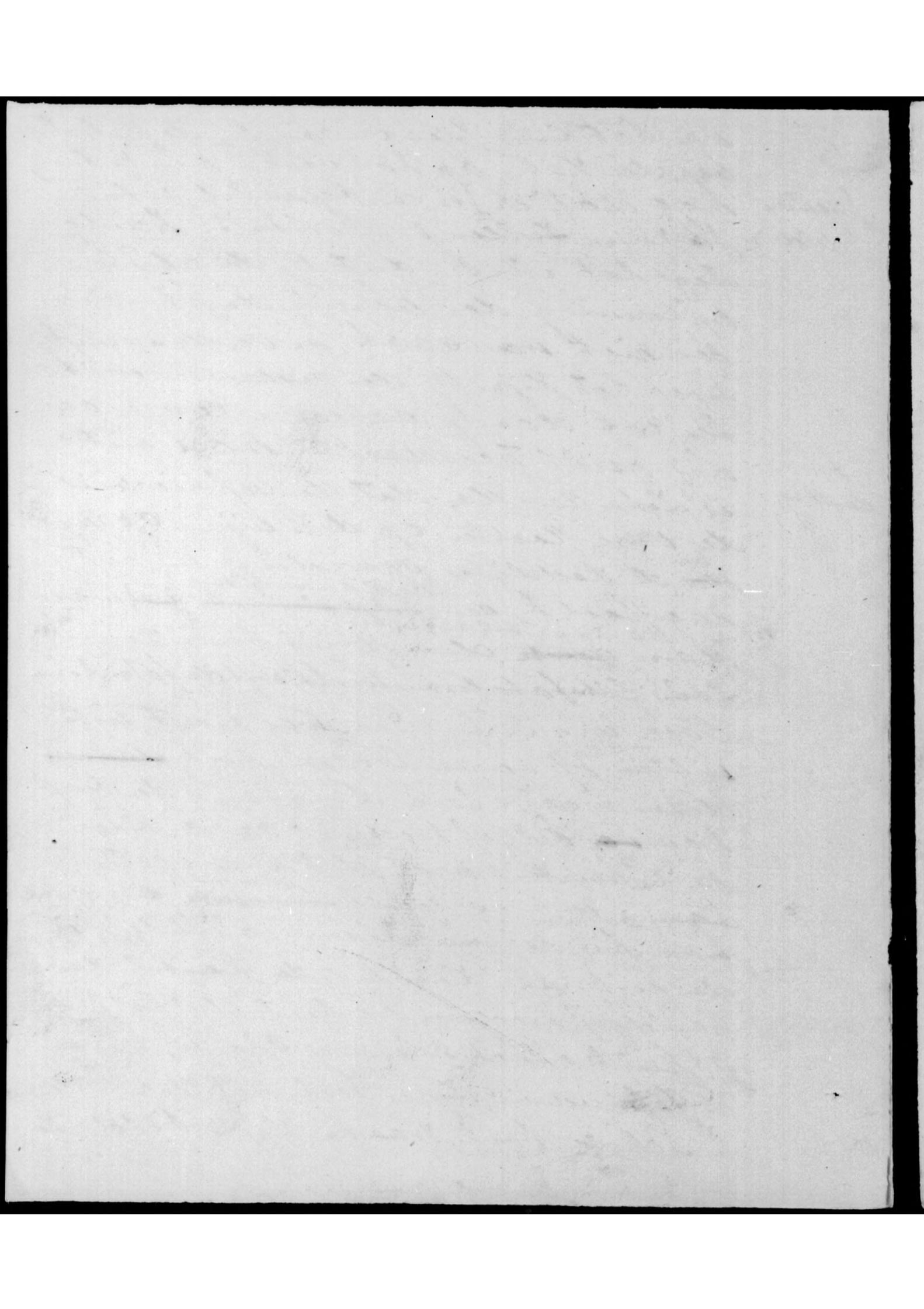

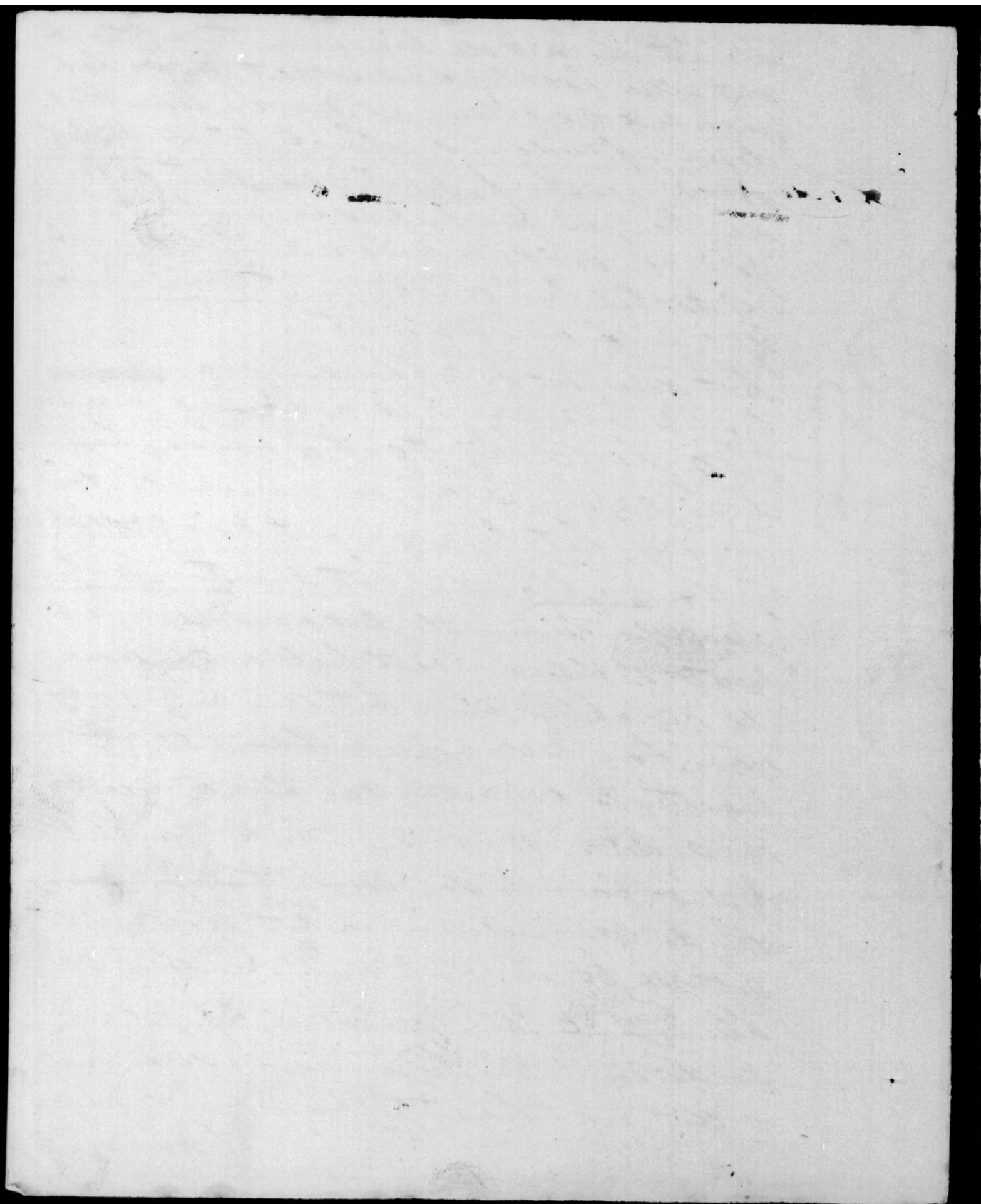
47
1 genoed.
della

dunkt mij,

welke

van het causalverband, de statistiek
bepalen kan, op hoevele men rekenen
mag dat er in een bepaald aantal
jaren zullen overkomen? ⁴⁷
Legt het M. H. dat bij deuglijke
ophouwing den mensch de schadelijke
en niet wenselijc, en vertragelyc
moet het zijn by de gedachte welk
en vol daarbij aan een Hooger dan
lij wordt weggedacht, maar niet
is. Leider dan dat de geheilendis
der overglauchter, op dese wijze opgewat,
~~dat~~ ^{op} de ledelijke opvoeding van het
hagelach ^{een} ~~gevaarlijke~~ ^{beantworp} gefacileert
dan ~~grote~~ ^{daaraan} dwaften bewijzen
kan. ~~Het fatalisme werkt niet daftacter~~
Doch wie ook denen weg mocht uit
willen of gevraag loopen liet ~~de~~ ^{de}
delen weg ^{te} late dringen, den kope.
daer ~~van~~ ^{van} die geheilendis van de Kerk
da Chrestus moet dit onmogelijk
zijn; ommers reeds ~~staan~~ ^{staan} onmoglyk
in dij hij, met een Pharsus van Müller, in
den historische Chrestus, den heant der
overledigheilendis erkent. Da "het onde
affluit en het nieuwe open", en in
de geheilendis Zijne Kerk, met Cesa Hagen-
bach, een boek, waaraan Zijne buel, zw
acc

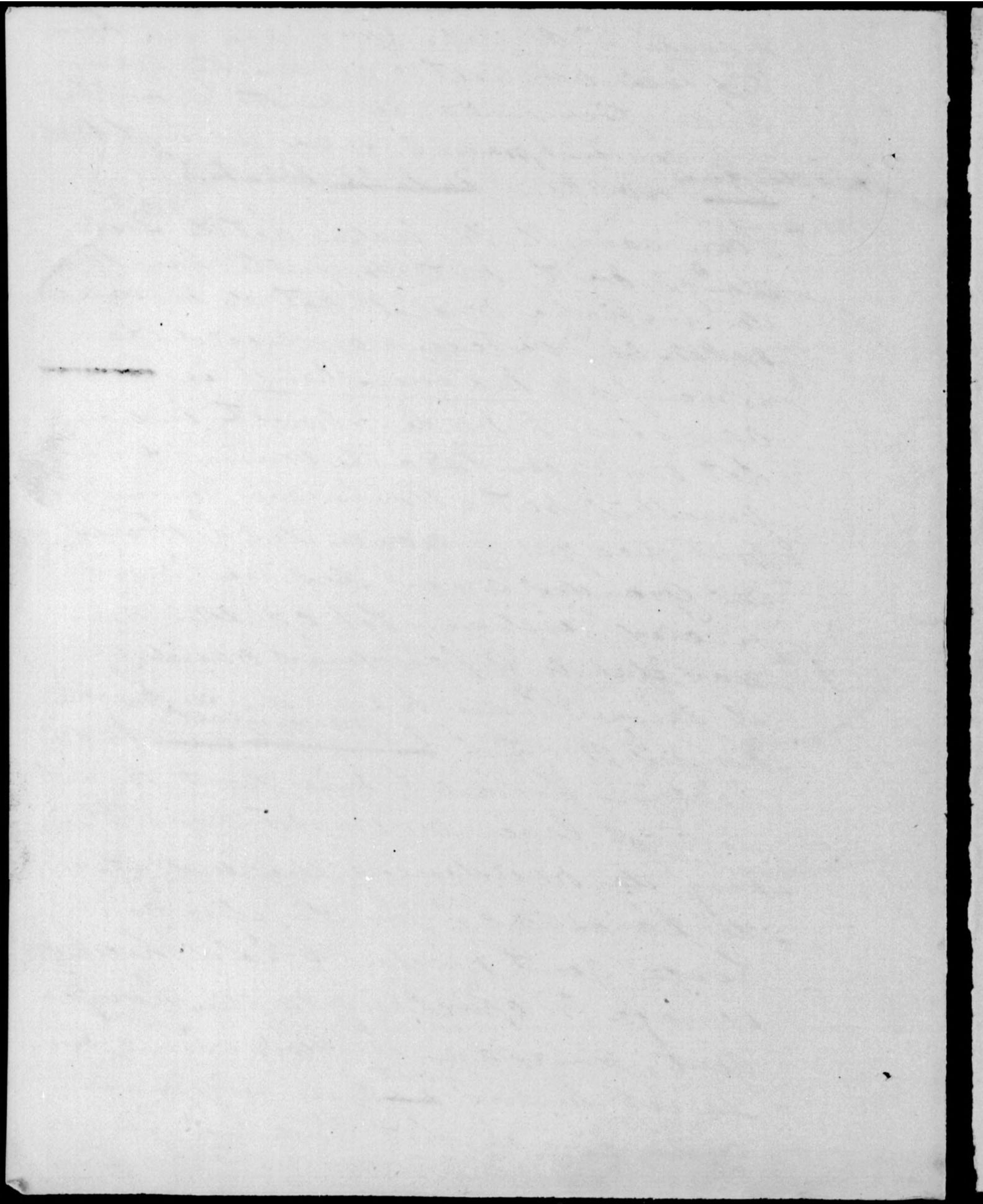

47.

manen, bij de grates Godt, aan wie hem ⁴⁹ tyd meer verplicht was dan mij aan hem, sterren van de eerste groote ^{condonneret} als een uitstaanpl maar al te dikwyls met donkere wolken bedekt bedekt.

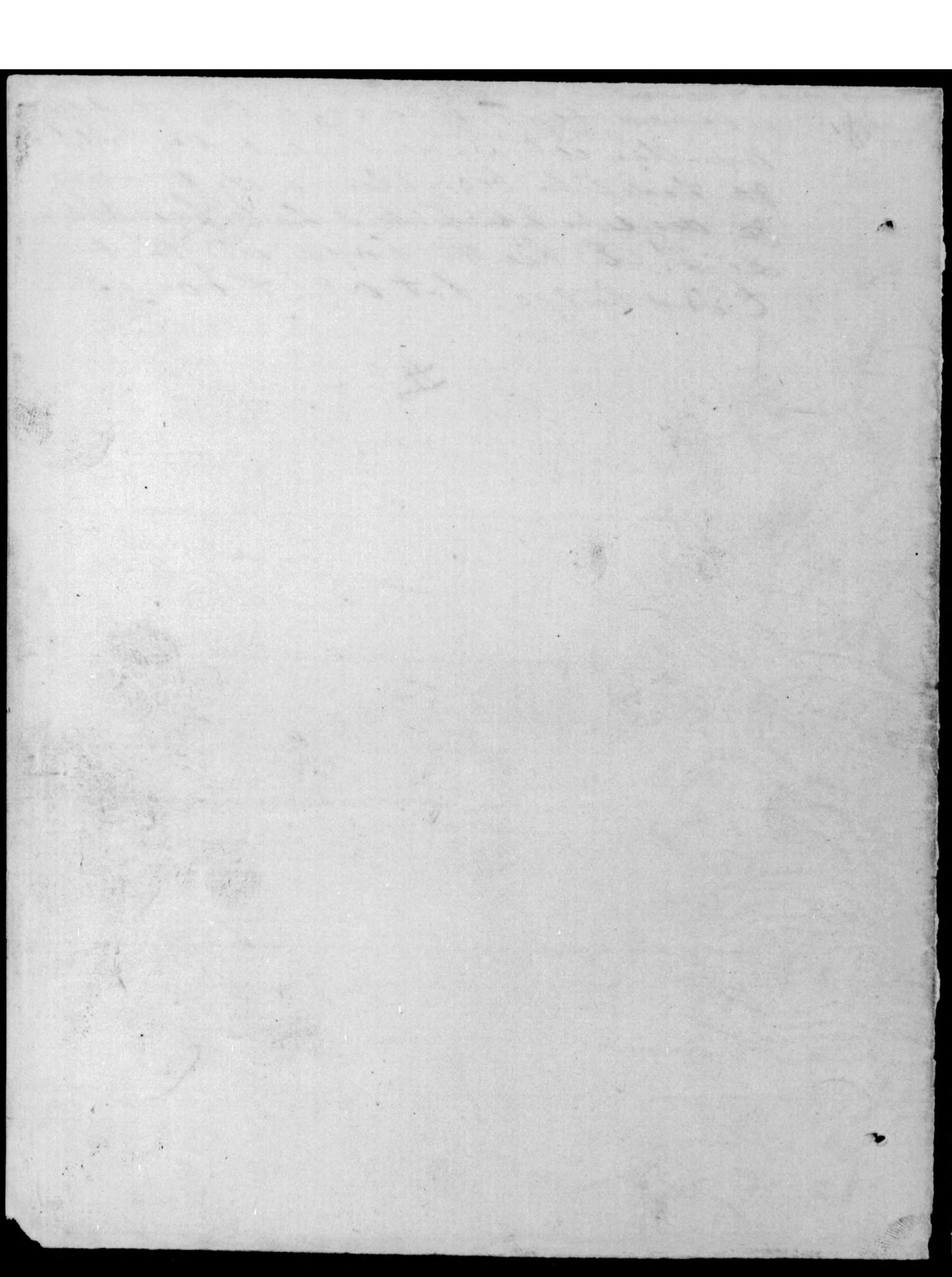
Toewaar M.-H. indien het de siel vengt doet, niet de gracie karakter of der Antieke wereld, niet de end en de bekende vertegenwoordiget der sommiche Maatschappij in Europa aanraking hadden gebracht; indien het voor eigen karaktervorming van gerecht is dat Montaigne gevonden heeft "pratiques par le moyen des histoires des grandes âmes des meilleurs frères"; indien het op den grond was, dat de geschiedenis waardig was of enige studie te zijn, die de decadentie-horror over heel Europa kon herstellen - hoeveel te lyker moet over het ledelyk leven de vrucht der bewerking, der voorlezing, der indrukwekkende karakter lijn, die door een langer geut werden besield; hoeveel vermogen tot opwekking ta den hooger geut, waaraan de voorvoering meer dan ooit anders ^{mit} de algemeene verhappening van het ledelyk gewe

48.

in verband staat, waar van de verleugening
meer dan iet anders aan de versterking
van heedelijke beginpler en de vorming
de degelyke karakter dat scandalep
zijn! En hier toe hopen wij met
Gods hulpje het orde te doen.

H

Edel Grootachtbare Heeren, Caiatoren der
Hoofdschool!⁵¹

Niet ik; gij weet het; niet ik, maar gij hofft
gmeend, dat er in mij gaven en kraschen waren,
die ook in het ambt, dat ik leeder aanvaard,
dient den kinderen, doen en daerby werken,
en nuw vereerde haïse, door de konink.
lyke benoeming bekrachtigd en door de creëts.
Offen niet afgekeurd, laeft er my toe ge-
bract dat te hopen.

Naarmate den loop in mij opgewekt werd,
werd ook der gewe van plcht in mij waken,
en waar dat sijn sten verkief, was geen
aardelang meer vergund.

Vierderdig jaar heb ik de kerk van Christus
in de verkondiging van Lijr Evangelië gedienst,
en de gelegenheid om haer nog enige jaren
en de opbrenging deser troonstige dienaren
te dienen is te ongeroerd gekomen, on rick
den my als en hoogaer loping te worden
aangemerkt.

Levenslang heeft mijns hart over het vaderland
ophoest, ter zaal wat ik oer heb pogent doen,
in paat geskeel te worden enigen Leedtbaechtig
verbodt int' oefen op de bekarhing
Lijr doogte belangen en de haaste behoeft,
laeft my aan de hand daeruit, een ver-
rening van levensbreuk.

Ik aannam dins niet weigd en omtrent
daarvan opdeel mij best met plecht
verneide heuff. en dat ik, haue het aan my
gefaam, aa andere landen den hebben
voeckhouwd. Ik aannam het tegenover
het enige geruchtied, ondat gij volto
ma op de hoochte lijf, ook van t. tijde is
niet ben. Intwaagh, Eerst groot aelte aen,
dan ewre vereerde koning, dan ewre belang
telling in hare overweg, voor ewr groot
oethouwen myn diepgemolden dank, en
sterke mij God om aan dit alles op eindt
Den waardige wijze te beantwoorden.

GD

Hooggeleerde Heeren Professoren!
Uw vriendelijk tegemoet treden heeft den
verbiedigen schouw overwonne, die
mij verdronken, & daerom ik er aan dacht te
zien in eenen kring van mannen, die
dooglederen en hooggeleerd, maar methodisch
vertegenwoordigers ook van de wetenschap, waarin
ly als leareerdeën optheeden.

Ist ooch ik dit vreesch mocht, ghevel ik; hoe,
dat mij daer toe ontbrekt, want ik daer vol.
Nocktand feijt delfs gij in het gevolen-
dengen te deelen, die menen dat ik de
loop plaat, waop ik mij heb laten stellen,
met geheel onwaardig ben en diet dorren
eindt niet lach kunnen innemen?

Hebt dank van deser welvullende drukk, die
thiet doegh verbancen, en blijft mij niet meer
tegengeheid vereeren, waop ik hooch prijs tel.

Dat in dese indenkwochenden kring open enkel was
gesucht mij vreemd is, dat ik onder te dooven
tel, en verloofd heijdelijk a leeringijk verkeer
uit doovele jare tot mij nocht wortda genomen,
vervult mij niet blydskap en goede moed.
Ly er oth niet onder wi die myt set
ghevalt Leiden, die mij den

der Academieken leeft den heimwees, die
en maneken leeft den lang mij en goed haik
lebba wegedragens? En Londe, die mij
ook van het Leekbed leeft ^{ponen} ~~laag~~ opp-
richten, en Drill, mens help en laad
ik denmer, en ook in dese laaste dagen
dick, te vergift heb ingeroepen?
En mag ik er diet oppreden dat orgewin-
d'
drang den allgawen, blijmoedige
veraectening van allen verdeesten, welke
nere verbieding da iedes overtragingen,
bij consterningheid in den wrech dat
degelyke wetenschap bewonder, ledelyke
tracht gehuecht, en da de edelste verlangen
euen belangrikken & jongelingheden
soldaa wordt, mij op de plaat sel
land haver, welke een goud en reydt is
hy in uw midden leeft tegedacht?

54

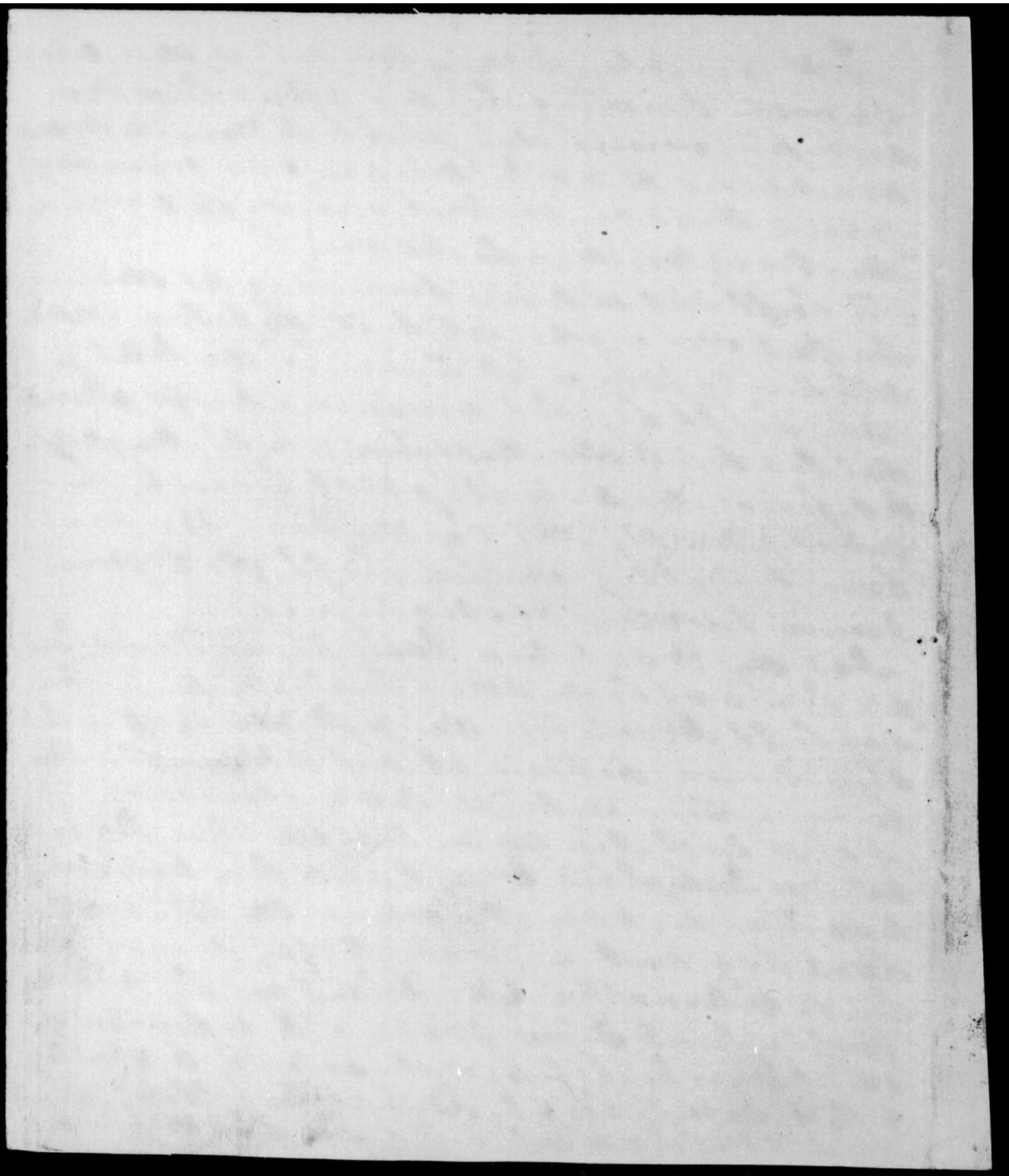
Jaard Ambtgenootte & de Theologische
Faculteit, ik kom tot u. Ooh my sijne
Geen bekenden ^{van} soedt gisteren of vorigsteren.
Sents jare a Tydew verbinden ons banden
van vryndschap en gemeenschappelike over-
tuigingen op het doeght en heilige
Gehed. | Beliedigen den d' as dus, indien
et my verwonderd vroude over de
gord atraingt. die gij mij bereid lesta.
Tot alle hulpvaerleyheid heb ik en
bedelen, soh plichtingens sendt. welke, dat
dij opgeridagen salt mij raauwenlyk
Sendt zijr vergetomen, dat ik en Kraade
^{van} Dofferree, van wie alleen ik te ver-
langer had, gaane geroerd gevonden,
en mijn hert legt in dank. Lew braestgh
steun, myne Maed. | Sal ik op dienstaen
vloeden, en met heel oog, op het doeght
waerom uyt Landen arbullen, duch
dij mij diec ord vnde nimmer a thondens.

54
Welk een belaupeling voor mij in dese leid,
Op weke bywoning dat mij getrouw had toe
wel mij vereerden pels h' Kellau, de tegen
overigheid de mocht wege van mijns hofz.
Geachte Mevrouw en eerbedevaardige vrouwen
den Hooggeleerdeus te Haar!

Ihy heeft sich u mijne benoeming tot dicsus
eenzel verheugt, gelijk ik op betere grond,
oor trouwe jaen, in de Lijns. In die twintig
jaar heeft hij het overtuwend bewijz gevoerd
dat het bestek der rechtgeruim aan de denigratie
oorfening der achterhaph niet haadt, en
gelukkig voor mij dat hij de doch toe zeer
over oordening verheven heeft, dat geen
diemor bewijzen denig Lijns.

Dat de waahoudende staet Lijns gezondheid,
die hem ook heden niet temt herstellen, hem
niet heeft toegelaten den gespelen tot ghe
ent dienen, bekeur ik niet alleen die hem
denna en Lijns arbeide waanleeren.

Dat de edel, die over den man van Lijns stempel
wel geen ledigheid wou haan, hem weldadig
droge Lijns en, naer den waant van Lijns eene
hart dag niet a legen trachten moege, que
den de Almoechting Gd, liest eer hij niet den
gymphaen hat Lijns geven en d' inspanning
van al de sprekachters, onder vele hoi bewoering,
alred gesprokt heeft, kerh a Hooghvorl, Kunst
en Wetschap gelijkheit aan liek verplakte.

wachde eerst
 Studenten derer Hooghool, en ⁵⁵ na ander
 leid, gij, die ik, of mijne, of na volledige
 letterkundige voorbereiding, als ook mijne
 leerlingen dat nogtij blyven! | So st
 den voor tweehuertig jaren, te hoeve
 van een jongelinghals van nederlandsche
 taal en bloed, maar over wie hoofd de
 nederlandsche flag niet draide, aan genen
 syde der linie, da mij vlangle maar
 riek van mij verrijgen kon, dat mag,
 dat wil ik thans over den vlaamschen
 jongelinghals bewezen te zijn. | Reeds
 heeft het mij daan genen haargewaard
^{verkeer} bewijzen ontroen dat ik en dicht onwelkomen
 bin. Ik kom tot u met vreugd en goede
 moed; en dicht althoev't brenghet u, een hart
 dat dicht. Once is en zijn eiger jong
 die't heeft vergeten. Ook uw hart dat
 hiet once worden, da gij dit slechts
 gevondt weet te houden, en dan vergeten
 dat gij ^{zijn} wortel, indien gij ^{zich} niet ^{zich} hebbyt
 schamen. | Ik wanck u dithy te ^{weens} naar
 mijn vermogen en op mijne wijze; dan van
 myn huus gaak, en niet hetzeyt dat lever
 mij

Fachterwaard ghedaen na
Karakter en

geleerd
mij ~~gegeven~~⁵⁶ a van mij gemaakt heeft. Mijne
begeerte is; en dat de oprechtheit deser
begeerte, na den enst en ijzen waarmede
^{me} Lyⁿ ~~be~~siculen mocht, ~~te~~^{te} u di aanwezigheid
& uw middel van een eiger loon, ten
waaborg Lijer; Mijn liebbegerte, is
mannet uit u h liepen vrouwen, die den
Ziel va Christus, die de Maatschappij
verpeuen; predikant niet en mit en overtuiging

Va het Evangelie der Genade; voorbeelden,
Londer genaachtelk, van ware goderveld
en Christusdengel; mannew, doot lieue
verstandelijke en Zadelijke ontwikkeling
ghedel en staak oft Leich h tekkewe die
Ly verfijnen to leiden, & te begrijpen
wie zij grooper Lijer & onderwijzen,
en doort houg geestbaffering den amb
en stand op den praade den orgordene
stigen wrekerde. | Th bidt u, Laat
dit mij toe! | Hech menschelijc laven
is korth, en het mijne liegt daars
let linder. | Van een tegenerheit,
van ons vtronewen, van de ewareelijc:
heid enne begeerte om van mij op
t hermen wat ik geven haue, met
aan ~~dag~~^{dag}

~~it gaven han~~ ^{aan} ~~met~~ mijn. ~~Want~~ om
a hantje h' lijs, dengt dat grootbedelyf
af. of ic mij op den dienr dat heinaeuw
verhangen, en tot hieste niet onregards
loopbaan op die wijze h' beflueren,
als waart ik, in dese overgebikkens,
den eersten Opeulyken staap heb gedoen.

Dienr. Ik heb geop

97

6

